

MAYIS-HAZİRAN 2012-SAYI:8 FİYATI: 10TL

KÖŞE BUCAK Dünya

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

► Nepal ► Anahtarlık ► Fener ► Lasvegas ► Taş ► Tahtalı ► Sümela

Kesintisiz yaşam için...

Bazı şeyler vardır, tüm hayatımızda büyük rol oynarlar. Mesela **Elektrik** gibi...
Hayatın devamlılığını sağlar. Tüm faaliyetlerimizi sürdürmemizde bize büyük kolaylıklar sunar.

Elektrik enerjisini yaşam enerjisine dönüştüren ürünleri ile yüzlerce markanın bayiliğini üstlenen
KONYA ENERJİ size her zamanki gibi en kaliteli **Elektrik Ürünlerini** sunar.

Çiftçimizin gözü gibi bakarak
beslediği ineklerden ürettiği sütü topluyor,
modern teknolojimizle
neredeyse hiç el değmeden
geleneksel lezzetleri üretiyoruz.

Tam 58 yıldır.

www.akova.com

Avrupa'nın
En İyi Havayolu

A STAR ALLIANCE MEMBER

YENİ HATLARIMIZLA DÜNYA EVİMİZ SİZ MİSAFİRİMİZSİNİZ

Bilbao

Leipzig

Bremen

Edinburgh

thy.com | 444 0 849

Globally Yours

TURKISH
AIRLINES

DGC Workshop.com

KONYA ENERJİ
ELEKTRİK MALZEMELERİ TİC. ve SAN. LTD. ŞTİ.

Sahibi ve Yazı İşleri Müd.
Ali Sami PALAZ

Genel Yayın Yönetmeni
Kerem DEĞER

Editör
Hilal SEYHAN

Hukuk Danışmanı
Av. İsmail BERKSOY

Yayın Kurulu
Hakan ALBAYRAK
Ebubekir Kurban
Anar EYİNİ

Katkıda Bulunanlar
Yard.Doç. Dr. Muammer Ulutürk
Dr.Enver Uzun
Ebubekir Kurban
Yasin Özboyacı
Öznur Büyükdışıklı
Derya Uzun
Semiye Güleş

Kapak Fotoğrafı
Bekir Fuat

Yönetim Yeri
Değer Medya İletişim Ltd. Şti.
İstanbul Cad. No.2
Palms Residence D.4
Göktürk / İSTANBUL
Tel/Faks: 0212.322 90 70
bilgi@degermedya.com

Baskı
ERMAN OFSET
Tel: 0 332 342 01 55
Yeni Matbaacılar Sitesi
6.Blok No: 12-14 Karatay/KONYA

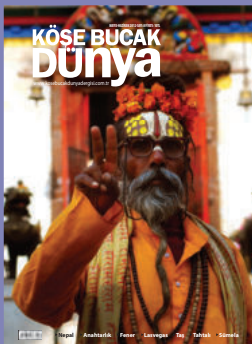

Görsel Konsept
Değer Medya İletişim Ltd. Şti.

Sanat Yönetmeni
Ali Bıyıklı

Köşe Bucak Dünya Dergisi TC yasalarına uygun olarak yayımlanmaktadır. Derginin isim ve yayın hakkı Ali Sami PALAZ'a aittir. Dergide yayımlanan yazı, fotoğraf ve konuların her hakkı saklıdır. İzinsiz, kaynak gösterilerek dahi alıntı yapılamaz. Yayımlanan ilanların sorumluluğu ilan verenlere aittir. Dergimizde yayımlanan makale ve yazıların fikirleri yazarına aittir.

B. T. MAYIS 2012

ALİ SAMİ PALAZ
alisamipalaz@yahoo.com

EDITÖRDEN

KUŞLAR GİBİ

İlkokul öğretmenimiz,"Herkes yaşadığı evin resmini yapsın" dediğinde, evimizin havadan görüntüsünü suluboya ile yapmıştım. Dört katlı bir apartmanın dördüncü katında oturuyorduk ve ben resimde son iki katın havadan çapraz görüntüsünü çizmiştim. Resmimin çoğu çatıda ki kiremitler, bacalar ve televizyon anteninden oluşuyordu. Tabi ki öğretmenim buna çok şaşırmıştı ve bana "Sen evinizi hiç böyle gördün mü ki" diye sormuştu. Öyle ya evimizi böyle çizebilmem için ya çok güçlü bir hayal gücü gerekiyordu, yada uçmuş olmalıydım. Ben uçmuştum.

Yedi sekiz yaşlarındayken, bir organizasyon çerçevesinde Türk Hava Kurumu Konya da bir günlüğüne 6 kişilik Cessna tipi uçaklarla gezi düzenlemişti. Hafta sonu bir günlük bu etkinlik çerçevesinde ki etkinlikten çok az kişi yararlanabilecekti. Babam bu fırsatı kaçırmamış gerekli hazırlıkları yapıp bana sürpriz yapmıştı. O sabah uyandığımda babam " Ali Sami uçağa binmek ister misin?" diye sormuş, heyecanlı bir "Evet" cevabı alınca "Hadi o zaman hazırlan, uçağa" demişti. Bu kadar çabuk beklemiyordum. Çünkü o zamanlar uçmak herkesin başına gelen bir olay değildi. Hatta hatırlıyorum da çevremizde uçmuş, uçağa binmiş kimsecikler yoktu. Ancak ara sıra bazı iş adamlarının uçakla yurt dışına gittiklerini duyuyorduk.

Konya Meram da bulunan askeri alandaki piste vardığımızda bile, halen biraz sonra kuşlar gibi gökyüzünde olabileceğime inanamıyordum. O gün çok farklı bir deneyim yaşayacak olmanın yanı sıra, şanslı bir günümdeydim. Çünkü bizi gezdirecek uçağın pilotu abimin askerden, İzmir çiğli den tanıdığı bir pilottu. İsmi Şimdi bile hatırlıyorum, Yalçın Bal. Bu şans Yalçın abi nin bizi normalden biraz daha fazla süre uçurması ve ek olarak ta bir kaç kez evimizin üzerinden geçirmesiydi. Hatta dönüşte evdekiler uçağı gördüklerini ve evimizin üzerinden çok yakından geçtiğini söylediklerinde "işte o bizdik" demiştim gururla.

Heyecanla pervaneli küçük uçağa binmiş ve havalanmıştık. Konya birden küçülürmüştü. Tarlaların arasında üç beş ev gibi gelmişti. semtten semte gitmek saatler sürerken kah uluırmak üzerindeydik, kah Nakipoğlu. Aşağıya bir bakıyorum Türbe önü Aziziye Alaeddin aynı anda gözümün önünde, tekrar baktığımda tüm Meram. Uçuşumuzu tamamladığımızda hem saniler sürmüş gibiydi, hem de gördüklerimin ihtişamı nedeniyle yıllar.

Beni heyecanlandıran bu ilk uçuş deneyiminin tadı her zaman bir başka oldu. Bugün Uçaktan Alp Dağlarını seyretersem de, Frankfurt gökdelenlerinin üzerinden uçsam da, evimizin üzerinden uçmamın tadını alamam. Kim ne zaman bir şeyler çizmemi istese, hep o eski evimizi havadan çizirim gelir.

Bizim usul makarna

Bu Evlenme teklifi kaçmaz!

HAKİM
KONAKLARI

Okkalar
İnşaat A.Ş.

Akıllı evler akıl almaz fiyatlarla...

2013 Haziran'da Teslim

Hakim Konakları

0332 **236 50 60**

DOĞAN ÇANTA

ayakkabı • giyim

PLUS

Hayatınıza
artılar getirecek
yepyeni bir
mağazacılık
anlayışı...

Ayakkabıdan tekstile,
spora dair binlerce çeşit üründen
iç giyime kadar, aradığınız her şeyi
bulabileceğiniz; özel otoparkı olan,
2300 m², üç katlı mağazamız hizmetinizde.

**SPOR • AYAKKABI
ÇANTA • GİYİM**

**Beyşehir Yolu
Doğan Yatağanlı Yanı**

ONLINE ALIŞVERİŞ & ÖDEME
www.dogancanta.com

MÜŞTERİ HİZMETLERİ
444 1732

CALL CENTER
0850 303 4444

KREDİ
KEFİLSİZ
10
KARTSIZ
TAKSİTLE

GİYİM • ZEMİN KAT

SPOR • İKİNCİ KAT

AYAKKABI • ÇANTA
GİRİŞ KATI

SPOR • GİRİŞ KATI

SPORTIVE®

EV AL EMEKLİ 49 BİN TL

'den başlayan
fiyatlarla

Kiracı garantisi bizden!

600 TL aylık kira bedeli ile 15 yıl boyunca...

ENFLASYONA YENİLMEZSİNİZ.

Çünkü ilk yıl kira artışı %10 olup sonraki yıllar Enflasyon'a (TEFE-TÜFE) göre uygulanacaktır. Bu teklif kaçmaz!

Uygun ödeme seçenekleri ile full dayalı döşeli!

STÜDYO PALACE DAİRE ÖZELLİKLERİ

LCD Geniş Ekran TV, Çamaşır Makinesi, Buzdolabı, Ocak, Fırın, Bulaşık Makinesi, Tost Makinesi, Klima, Su Isıtıcısı, Güvenlik Kasası, Ütü, DVD Player, Fön Makinesi, Tartı, Ev Temizleme Servisi, Wi-Fi İnternet. Kısacası koltuktan perdeye tam tekmil teslim edilecektir.

Adresinize katalog göndermemizi ister misiniz?

Ayrıntılı bilgi için bizi arayın

247 57 01 - 02

Apronmobilya.com.tr

OL

DGC Workshop.com

**STÜDYO
PALACE**

**SON 19
Daire**

APRON
MOBİLYA İNŞAAT

İÇİNDEKİLER

18

BİN BİR RENK
NEPAL

54

TAŞ

58

FENERİMİN
AYDINLATTIĞI
DÜŞLER

34

ANAHTARLIK

84

UMUTLAR
VE
PRANGALAR

40 LAS VEGAS

Güvenli seyahatin adresi

3537739 | sehavettur.com

**UÇAK BİLETİ
SATIŞI**

**TATİL
PAKETLERİ
SATIŞI**

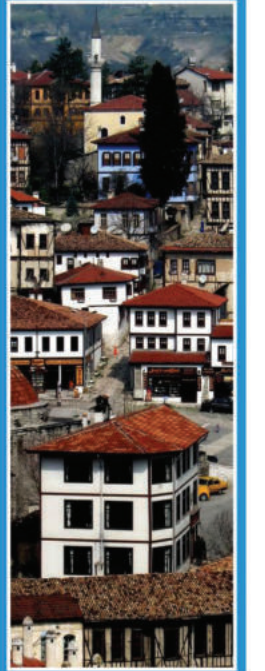
**YURTDIŞI VE
YURTDIŞI
OTEL
REZERVASYONU**

**TOPLANTI
SEMİNER ORG.**

**YURTDIŞI
TUR PAKETLERİ**

**KÜLTÜR
TURLARI**

amadeus

Hükümet Meydanı Ahmet Tevfik Paşa Sk. No: 4/104 Konya
0332 353 77 39

BİR KARE HAYAT

Fotoğraf: Ahmet Aka

Yer: Tatköy- Sille

Bazı mutluluklar
yıllarca sürer...

Kompen'ler yaşam alanlarınıza gelmeden önce "**komple kalite**" adını verdiğimiz pek çok titiz çalışmadan geçer. Üretimin her aşaması ulusal ve uluslararası birçok kalite belgesine (**TSE, INCERC, GOST, IFT, RAL**) uygun yapılır. Bütün bu hassas çalışmalar sonucunda Kompen'ler uzun yıllar sürecek; sorunsuz ve dayanıklı yolculuğa hazır hale gelir.

Size de bu mutluluğu yaşamak kalır...

KOMPEN

www.kompen.com.tr

KONYA'NIN TEK BUTİK OTELİ, TÜRKİYE'DE GÜNÜN OTELİ

Kişiyi özel hizmet anlayışını benimseyen ve Konya'nın ilk butik oteli olan Paşapark Otel 09.05.2012 günü Türkiye'nin tek İngilizce haber portalı 'Time Turkey' de, günün oteli seçildi. "Türkiye'de Günün Otel" olarak belirlenen ve seçkin oteller arasına yer alan Paşapark Otel, özgün konsepti ve farklı mimarisi ile adından sıkça söz ettiriyor.

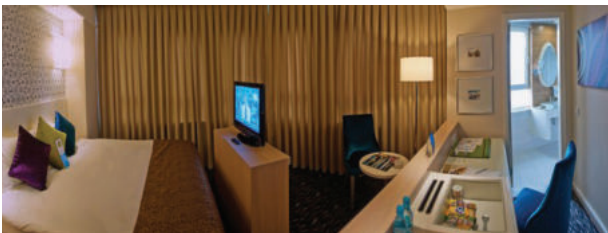
2010 yılının ekim ayında hizmete başlayan Paşapark Otel hem kent merkezine hem de Mevlana Müzesi başta olmak üzere Konya'nın tarihi ve turistik mekanlarına çok yakın bir konumda yer alıyor. Çağdaş ve modern dizaynı ile adından da sıkça söz ettiren Paşapark Otel, iş ve tatil amaçlı seyahat eden konuklarına verdiği hizmetle dikkatleri üzerine çekerek Türkiye'de en çok tercih edilen prestijli oteller arasındaki yerini aldı.

Genel Müdür Ekici "Her Metrekarede Ayrı Bir Yaşam" Otelin Genel Müdürü Ekici, "Konya'da şehir otelciliğine farklı bir bakış açısı getirdik. Mimari tarzımızdan verdiğimiz hizmete kadar her şeyin özel ve farklı olması üzerinde titizlikle çalıştık. Bunu yaparken gençliğin ve dinamizmin verdiği enerjiyle iyi ve kaliteli hizmeti birleştirdik. Oluşan bu sinerji ve çalışma di-

siplinimiz ile şehrimize Konya'nın turizm değeri olan başarılı bir otel kazandırdık.

İşletme Müdürü Mustafa Şamcı "Her gelen misafir yeni bir macera"

"Türkiye'de Günün Otel" olarak belirlenen ve seçkin oteller arasına yer alan Paşapark Otel'in İşletme Müdürü Mustafa Şamcı ise "Her gelen misafir yeni bir ufuk açıyor bize" diyerek sözlerine şöyle devam etti; "Öncelikle otelcilik bir yaşam tarzı. Bu atmosferi yaşamak ve anlamak gerekir. Bu aslında duygusal bir iş zira haftanın yedi günü 24 saatinde hizmet veriyoruz. Her misafirimizin memnuniyetini en iyi ödül olarak kabul ediyor ve bir sonraki misafirimizin iyi dileklerini alabilmek için yeniden bir maceraya giriyoruz. Başarının sırrı bu olsa gerek." dedi.

İzlenen Lezzet...

Kalite Yönetim Sistemi Belgesine ve
Gıda Güvenliği Yönetim Sistemi Belgelerine Sahiptir

İZİSÜT ve GIDA MAMÜLLERİ SANAYİTİC. A.Ş.

Tel : +90 332 355 37 94 Faks : +90 332 355 40 11

Fatih Mahallesi İnce Mehmet Sokak No: 10 42020 Karatay - KONYA

www.izisut.com.tr

izisut@izisut.com.tr

forex[®] anatomic

Ortopedi doktorları, özellikle şeker hastaları için tasarlanmış ortopedik ayakkabılar öneriyor. Ayakkabılarımızın içindeki air system ve topuk dikenini sayesinde metatarsalji hastalığı için uygun özelliklere sahip olmasından dolayı ortopedi doktorları hastalarına tavsiye etmektedirler. Diabetik hasta bir çift ayakkabı alırken, ayakkabıda ayağın nem ve ısıyı azaltmak için uygun havalandırmalı air systemli olup olmadığından emin olmalıdır. Özellikle havalandırma sisteminin üzerinde durmamızın sebebi ayaktaki ter, genellikle bakteri büyütmede enfeksiyon için ideal bir ortam hazırlamaktadır..Bunu önlemenin tek yolu air system havalandırmalı ayakkabı giymenizdir. Siz yürürken ayaklarınızın dengeli olması ve ayak parmaklarınızın üst üste gelmemesi için ayakkabı kalıbının dar olmaması gerekir. Diabetik ayakkabı, özel diabetik tabanlık ile topuk dikenini sayesinde ve iyi hava sirkülasyonu ile ayakkabı, ayak için ve diabetik hasta içinde önemlidir. Uygun ve iyi bir hava sirkülasyonu sağlayarak, iyi tasarlanmış diabetik ayakkabı ve tabanlık kan dolaşımını teşvik ederek cildin nefes almasını sağlar. Özellikle diabetik şeker hastalarında terlemeden veya herhangi sebepten oluşan yaraların hava almadığından dolayı yaranın kapanması iyileşmesi çok uzun sürer. Fakat air systemli ayakkabıda ayak, terlemediği için hava aldığından dolayı hem yaralar oluşmaz ve o yaralar daha çabuk iyileşir. İşte bütün

bu özelliklere sahip üstelikte üniversiteden onaylı, doktor tavsiyesi, ayakkabıyı tercih etmenizi siz müşterilerimizin dikkatine sunarım. Diabet için Uygun Ayak Bakımı Bazı ipuçları ile ayak ağrısını önlemek ve diyabetik ayak ağrısı ile ilişkili rahatsızlığı gidermek için.

- Ayak tırnaklarını dikkatli kesmek için zaman ayırın
- Yumuşak sabun ve ılık su ile ayaklarınızı her gün yıkayın
- Düzenli olarak ayaklarınızı nemlendirin
- Uygun diabetik ayakkabılar giyin
- Uygun mümkünse diabetik çorap giyin
- Ayaklarınız konusunda bilinçli olun herhangi ayağınızda bir yara, rahatsızlık ya da enfeksiyon
- oluştuğunda doktorunuza irtibata geçin
- Düzenli ayak muayenesi için doktorunuzla görüşün en az her altı ayda bir
- Diabetik Ayakkabı Alırken
- Diabetik Ayakkabı nefes alabilen yapısı olması gerekir
- Derin ve geniş ayakkabı tasarımları ile ayak yapısına uygun kalıp olması gerekir
- Özellikle içi ve dışı deri ayakkabı olmasına dikkat edin
- Diabetik Ayakkabıda özellikle ayak parmaklarının sıkışmasını önleyen geniş bir kalıp olmalıdır.

SAHRA[®]
KUNDURA

Cafer ARSLANALP
Satış Sorumlusu

Siz keyfinize, forex® ayaklarınıza baksın...

Yeni Anatomic teknolojisi ile **forex anatomic** serisi; geliştirilmiş tasarımı, kaliteli malzeme seçimi ve dünya standartlarında üretimi ile her adımda rahatlığı ve sağlığı ayağınıza getirir.

marcating.com.tr

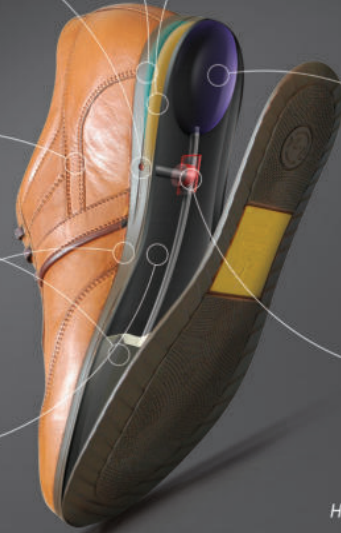
forex® anatomic

www.forexanatomic.com.tr

- Nefes alabilen anatomic iç taban
- Topuk dikenli, taban çökmesi ve diyabet ayaklar için özel Latex ortopedik taban.
- Kirli hava çıkış noktası
- Saya - Hakiki deri malzeme
- Darbe emici sistem
- Hava gözenekleri
- Hava gözenekli ortopedik kauçuk sünger
- Hava kanalları
- Hava pompası

ADANA: SEYHAN SAMET 0322 3597767 **AFYON:** PAPUÇOK 0272 2133127 **DİĞAR:** ÇİMEN 0272 3530996 **EMİRDAĞ:** SEÇKİN 0272 4426677 **İLKER:** 0272 4427582 **BÖLÜADIN:** İNCİ 0272 6125275 **SANDIKLI:** GÜLER 0272 5153919 **AĞRI:** YEĞENLER 0472 2163172 **AKSARAY:** İNCİ 0382 2131037 **ANKARA:** KÖROĞLU 0532 3159580 **KIZILAY:** KARO 0312 4333811 **GÖKSU:** 0312 4343290 **PURSAKLAR:** ELİF 0312 3284414 **BATIKENT:** KIRKAYAK 0312 4311714 **KAZAN:** ÖZTÜRK 0312 8141075 **KIZILCAHAMAM:** VURAL 0312 7631600 **BEYPAZARI:** POTİN 0312 7627646 **GÖLBAŞI:** YILMAZ 0312 4843402 **DİĞMEN:** ÖMÜR 0312 4826784 **CANLAR:** 0312 4761911 **ANTALYA:** ROCKCENTER 0242 2591221 **İZMİR:** 0242 3223128 **KUMLUCA:** ÇAKIR 0242 8873343 **MANAVGAT:** ALMIRA 0242 7423800 **IRMAK:** 0506 3003798 **AYDIN:** ÖZCAN 0256 2258721 **NAZILLI:** KARAKAYA 0256 3128909 **BARTIN:** MEKEÇ 0378 2278259 **AMASRA:** SEVİMLİ 0378 3151904 **BİTLİS:** TATVAN ERSAN 0434 8279453 **BURSA:** BELLS 0224 2478605 **ÇELİK:** 0224 2201395 **AFILI:** 0224 2206648 **ÇELİKİM:** 0224 2249388 **GÜRSU:** DİLBER 0224 3710843 **M. KEMALPAŞA:** AGUŞ 0224 6131932 **EMEK:** GÖZDE 0224 2420768 **İNEGÖL:** MGS 0224 7139485 **BOLU:** GEREDİ EKERLER 0374 3112110 **ÇAKIR:** 0374 3331005 **GÖYNÜK:** ALTINDAL 0374 4512525 **ÇANAKKALE:** KARACA 0286 2130466 **ÇANKIRI:** ÇERKEŞ AYERDEM 0376 7661070 **KURŞUNLU:** ŞEKERLER 0376 4855066 **ÇORUM:** HİTİT 0364 2252505 **DENİZLİ:** ALA 0258 2417706 **KADIR:** 0258 2639564 **ADIM:** 0258 3712555 **DIYARBAKIR:** FIRAT 0412 2331618 **DÜZCE:** METEKLER 0380 5148353 **EDİRNE:** VİPI 0284 2147475 **ELAZIĞ:** ETYEMEZLER 0424 2183367 **ERZİNCAN:** YALÇIN 0446 2147148 **ERZURUM:** KONAĞLI 0442 2330660 **ESKİŞEHİR:** GÜL 0222 2308615 **VESA:** 0222 2318433 **ÇİFTELER:** İNCE 0222 5414187 **SİVRİHİSAR:** UÇAR 0222 7114140 **GAZİANTEP:** BEYAZINCI 0342 2202003 **GİRESUN:** TEKİNLER 0454 2168004 **HATAY:** CEYLANLAR 0326 2131281 **İSKENDERUN:** CEM 0326 6130827 **İĞDIR:** PABUÇLAND 0476 2271271 **ŞEREN:** 0476 2271774 **ISPARTA:** YALVAÇ ATEŞOĞLU 0246 4415048 **İSTANBUL:** BAĞÇILAR VURAL 0212 5503350 **S. ÇİFTLİĞİ:** ILGAZ 0212 6196113 **SEFAKÖY:** ÜÇLER 0212 5409760 **SİLİVRİ:** DEPO 0212 7273770 **COPALO:** 0212 7285113 **ZEYİTBURNU:** FADİL 0212 5468661 **VEZNEÇİLER:** KÖŞEM 0212 5228864 **ŞİŞLİ:** YENER 0212 2329524 **ÜMRANİYE:** SİLMAY 0216 6127657 **GİZEM:** 0216 6342399 **MEFA:** 0216 4996060 **ÜLKÜ:** 0216 3441894 **PENDİK:** YEPAR 0216 3791892 **ÇEKMEKÖY:** ÇATAKLI 0216 6419334 **MALTEPE:** ZİYA 0216 3764775 **ATAŞEHİR:** SADIK 0216 5725397 **TUZLA:** GÜNEY 0216 7012813 **S. BEYLÜ:** SARIĞÜL 0216 4190502 **İZMİR:** KEMALPAŞA GALİP 0232 8781545 **BERGAMA:** ARDIÇ 0232 6321050 **ALIĞAÇ:** ŞENKAL 0232 6161132 **KAYSERİ:** KARADENİZ 0352 2310656 **DEVELİ:** AYGIŞ 0352 6122289 **YAHYALI:** NİYAZLAR 0532 6112227 **BUNYAN:** PAKSOY 0352 7121236 **KOCAELİ:** DARICA AKAR 0262 6530613 **KONYA:** ÖZBAĞCI 0332 2383829 **EREĞLİ:** GÜLTEKİN 0332 7100842 **SEYDİŞEHİR:** ATIF 0332 5827145 **ILGIN:** CESUR 0332 8816231 **AKŞEHİR:** ÇAKIR 0332 8131767 **KÜTAHYA:** FERTAN 0274 2167428 **TAVŞANLI:** GAGALAR 0274 6142450 **EMET:** BURSALI 0274 4643272 **MANİSA:** FIRAT 0236 2373171 **SOMA:** EKER 0236 6121040 **TURGUTLU:** KAYA 0236 3126424 **KAHRAMANMARAŞ:** ŞİRİKÇİOĞLU 0344 2141038 **ELBİSTAN:** EREN 0344 4153707 **KARAMAN:** BÖCÜLER 0338 2148180 **YAPARLAR:** 0338 2147272 **KASTAMONU:** ŞIK 0366 2122990 **SEMA:** 0366 2140017 **GÖZDE:** 0366 2146578 **İNEBOLU:** ABDULLAH 0366 811 4136 **CİDE:** ÇARIK 0366 8661652 **TOSYA:** GALERİ 0366 3131465 **KARABÜK:** ESAT 0370 4130808 **KIRIKKALE:** ŞAHİN 0318 2124540 **MARDİN:** KIZILTEPE YALÇIN 0482 3125433 **DARĞEÇİT:** SEYHAN 0535 5544330 **MUĞLA:** FETHİYE ÜNLÜ 0252 6144116 **ORTAÇA:** BÜLENT 0252 2824728 **MİLAS:** TÜRKÖĞLU 0252 5121296 **MUŞ:** BULANIK CİHAN 0436 3112758 **MALAZGİRT:** STAR 0436 5114344 **SAKARYA:** HENDEK ÜSTÜNER 0264 6141328 **KARASU:** BAYRAK 0264 7188389 **SAMSUN:** ÖZÜÇEL 0362 4325748 **FARUK:** 0362 4330327 **SİVAS:** PABUÇ 0346 2240099 **DUMANLAR:** 0346 2223614 **KARTAL:** 0346 2230248 **KANGAL:** GENÇLİK 0346 4572379 **ŞANLIURFA:** ÖZBADILLI 0414 3141169 **ÇOBAN:** 0414 2153946 **SİVEREK:** POSTAL 0414 5521478 **VRANŞEHİR:** İTİMAT 0414 5114564 **TEKİRDAĞ:** ÇORLU HAYAT 0282 6524762 **TOKAT:** YENİÇAĞ 0356 2128512 **TURHAL:** BAYLANLAR 0356 2760718 **TRABZON:** ŞEN 0462 325 70 20 **VAKFİKEBİR:** GÜL 0462 8412211 **UŞAK:** GÖRCAN 0276 2276000 **VAN:** ESEM 0432 2152200 **YALOVA:** TEKİN 0226 8136349 **YOZGAT:** A.SARAYI 0354 2122990 **GÖRDES:** 0354 2126730 **YERKÖY:** OSMANLI 0354 5160598 **SORGUN:** HALIS 0354 4155433 **ZONGULDAK:** ZONDERAN 0372 2512069 **ŞİRİNLER:** 0372 2532584 **EREĞLİ:** ÜMİT 0372 3238668 **METAL:** 0372 3223797 **ALAPLI:** ŞABAN 0372 3780906 **ÇAYGUMA:** KABACI 0372 6155617 **DEVREK:** KARAGÜLLE 0372 5561866

www.sahraayakkabi.com

(0.332)
346 21 85

BİN BİR RENK: NEPAL

Yazı ve Fotoğraflar: Bekir Fuat

Çok memleketler gezdim, neler gördüm görmedim, şu kocaman dünyada senin gibi görmedim. Güller bitti dilimde, nasıl diyeyim bilmem. Diyor Erkin Koray. Ben de bugüne kadar epey bir ülke gördüm ancak en ilginçlerinden biri, farklı deneyimleri, farklı bir atmosfer içinde yaşadığım ülke, nasıl anlatayım bilmem ama herhalde Nepal'di.

Nepallılar. Şehirde motorsiklet var, köylerde inek. İneklerin sayısı mı fazla motorun mu kestirmek zor. Bir de dünyanın başka bir yerinde o kadar tapınak var mıdır bilmiyorum. Dağ taş tapınak olmuş. Hindu tapınakları, Budist tapınakları. Bir de ortak kullanımdaki tapınaklar.

Ben Nepal'i, sadece şiirlerde geçen Kafdağı gibi bir yer olduğunu düşünürdüm. Yani biraz hayal biraz gerçek bir ülke. Oysa ki, Nepal 2008 yılında 239 yıl süren monarşi yönetiminin resmen sona ermesiyle Cumhuriyete geçmiş bir ülke olarak siyasi coğrafyada adından söz ettiren bir ülke. Yaşanan bu değişim, yeryüzündeki tek Hindu Krallığın da tarihin tozlu sayfalarında yer alması anlamını taşıyor. Gerçi Cumhuriyetle Krallık arasında ne gibi bir fark olduğunu halk arasında pek de anlayan, önemseye de yok. En azından gözle görülür bariz değişiklikler olmamış Nepal'de. Binlerce yıldır süren geleneklerin pek çoğu aynı şekilde

devam ediyor.

Himalayalar ve bize ilkokuldan itibaren öğretilen dünyanın en büyük tepesi olan Everest'i bağrında barındıran, Hindistan hegemonyasını her yerde hissedebileceğiniz ülke, ekonomik anlamda çok iyi durumda sayılmaz. Daha çok Hindistan'a bağımlı olarak yaşıyorlar.

Nepallılar. Şehirde motorsiklet var, köylerde inek. İneklerin sayısı mı fazla motorun mu kestirmek zor. Bir de dünyanın başka bir yerinde o kadar tapınak var mıdır bilmiyorum. Dağ taş tapınak olmuş. Hindu tapınakları, Budist tapınakları. Bir de ortak kullanımdaki tapınaklar.

Dünyanın pek çok yanından gelen turistler de ülke ekonomisinin önemli kaynaklarından biri. Tapınakları yada Everest'i görmeye gelen turistler.

Daha çok bu dünyanın nimetlerini tatmış, her şeyini görmüş adamın kendisi için yeni bir yol çizebilir miyim diye geldiği bir ülke. Hinduizm, Budizm etkin bir şekilde var olan dini inançlar. İslam da gittikçe yayılan bir din orada.

Nepallıların ortak karşılama cümlesi ise Namesta ile başlıyor. Günyaydın, hoş geldin, güle güle gibi anlamlara geliyor bu kelime.

Pek çok Doğu ülkesinde olduğu gibi orda da zaman yavaş akıyor. Buradaki dinginlik mi dinlerini etkilemiş, yoksa dinleri mi bu dinginliğe aksetmiş bilmiyorum ama oldukça sakin insanlar yaşıyor orada.

Ancak bu sakinliği bozan, hatta o coğrafya yayı, o kültürü, benim açımdan önemli ölçüde ilginç kılan şeylerden biri, daha önce hiç şahit olmadığım, ancak gördüğümde ise ilk önce çok şaşırdığım sonrasında ise anlamaya çaba sarf ettiğim ölüm töreniydi.

Evet, Ganj'ın kollarından birinde şahit olacağım şeyleri belki de ak-

lımdan bile geçirmezdim. İnsanlar toplanmış. Bir ölüm ayini... Büyük kütük ağaçlarının ortasına yerleştirilmiş beden, ağaçlarla birlikte yakılırken etrafta bu ayine katılan yakınları.

Ben de yaklaşıyorum bu kalabalığa. Kimisi ölenin çocuğu, kimisi kardeşi. Yöresel kıyafetler içinde bir kadın, ilk önce yükselen ateşe bakıyor ve sonra ellerini başına alarak ve sarsılarak ağlamaya başlıyor. Eşi yakılıyor törenle. Bir kız babam öldü diye ağlıyor hıçkırıklarla.

İlk kez kendi kültürünün dışında bir ölüm törenine şahit olan ben,

törenler, ne kadar farklı olursa olsun, acının, hüznün tek dili olduğunu ve ölüm karşısında kültürler arasındaki uçurumların ortadan kalktığını o an görüyorum. O an, acıyı paylaşarak hafifletmek hissiyle sarsıla sarsıla ağıt yakanların omuzlarına koyuyorsun elini ve gözlerinden damlalar bir bir dökülmeye başlıyor, hiç tanımadığın başkasının ölümünün ardından.

NEPAL

Nepal coğrafi konum olarak güney Asya'da, kuzeyde Çin ve güneyde de Hindistan'ın arasında kalan

147.000 km alana sahip bir kara ülkesidir. Kuzeyinde Himalayalar ve güneyinde de ormanlık Terai bölgesi ile çevrelenmiştir. Yaklaşık olarak 29 Milyon nüfusa sahip olan Nepal'de halkın büyük bölümü tarımla uğraşmaktadır. Nepal halkını Hindistan'dan gelen Racputana asıllı Gurkal'larla Güney Hindistan'dan gelen Bhutia'lar ve Nevar'lar oluşturur. Ülke halkının %80'i (Hindu)'dur. Nepal kendini dünyanın tek hindu krallığı olarak tanıtır. Nepal'de çok sayıda etnik grup bulunmakta ve çok sayıda dil konuşulmaktadır. Devletin resmi dili Nepali, Sanskritçe ve Moğolca'dır. Yönetim şekli cumhuriyettir. Başkenti Katmandu olup, en gelişmiş ve büyük şehri de bu-

rasıdır. Kişi başına düşen milli geliri 240 dolar olan Nepal, dünyanın en fakir ülkeleri arasında gösterilmektedir. 1990'lı yıllardan itibaren ekonomisinde birtakım olumlu gelişmeler yaşanmaya başlamış olmasına rağmen henüz yoksulluğun giderilmesine yönelik yeterli bir gelişme sağlanamamıştır

Ganj Nehri (गंगा Hindu dilinde Ganga), Hindistan'ın kuzey topraklarından ve Bangladeş'ten geçen 2.700 km uzunluğundaki akarsu. Doğu yönünde, Bengal Körfezi'ne doğru akar ve Brahmaputra ırmağı ile birlikte 4/5'i Pakistan'a ait olan, 45.000 km²lik bir delta yaparak körfeze dökülür.

★★★★

OTEL SELÇUK KONYA

Konya'dasınız... Doğu ile Batı'nın el sıkıştığı,
Kuzey ile Güney'in kucaklaştığı bir barış kentinde...

Kökleri bu topraklardaki erdemin tüm katmanlarına
uzanan binlerce yıllık bir kültür ağacının gölgesindesiniz.

Dev imparatorlukların, yüce dinlerin, sayısız kültür ve
medeniyetin derin izleri genlerine kazınmış bir dünya
başkentindesiniz. Hoş geldiniz...

KONYA'YA HOŞGELDİNİZ

MEDVAİST

rezervasyon@otelselcuk.com.tr www.otelselcuk.com.tr 0332 353 25 25

ANAH TAR LIK MI?

Hiç aklında yokken anahtarlık koleksiyonu yapmaya başlayan Servet Kiraz bu durumundan hiçte şikayetçi görünmüyor. Servet Bey İstanbul da bir şirkette dış ticaret müdürü olarak çalışıyor ve 41 yaşında.

Yazı: Julide Yıldız
Fotoğraf: Taha Palaz

durum hakkında sohbet ederken, birinin elinde ki anahtarlık dikkatimi çekti. Saddam'ın köylüsü ve uzaktan akrabası olduğunu söyleyen adam elinde Saddam'ın fotoğrafının olduğu bir anahtarlık vardı. Sorduğum da vesikalık fotoğrafından yaptığını söylüyor ve Saddam'ı çok sevdiğini söylüyordu. Uzun uğraşlar sonunda o anahtarlığı bana verdi. " diyor. Bir başka anahtarlığın hikayesi de Belçika kömür madenlerinden. Yüzlerce Türk'ün de çalıştığı madenlerin kapatılmasına karar verilip bazı maden ocakları müze haline getiriliyor. Servet Bey o müze maden ocakla-

rından birini gezerken o madenden çıkarılan son kömürlerden yapılan hatıra anahtarlıklarını görüp alıyor. Bazı anahtarlıkların el yapımı ve kişiye özel olduğunu belirten Servet bey "bunlar genelde Avrupa'da sokak sanatçıları tarafından sizin için özel yapılıyor. mesela o şekilde bana özel hamurdan yapılmış bir anahtarlığım var. diyor Servet Kiraz'ın anahtarlık biriktirmesi sürüyor. Ancak kendi elleriyle aldığı ve mümkünse hikayesi olan anahtarlıkları koleksiyonunda bulundurmaya daha çok seviyor.

Tüm güzel günlerinizde
**...sihirli bir dokunuşa
ihtiyacınız olur...**
Biz "O" anda yanınızdayız

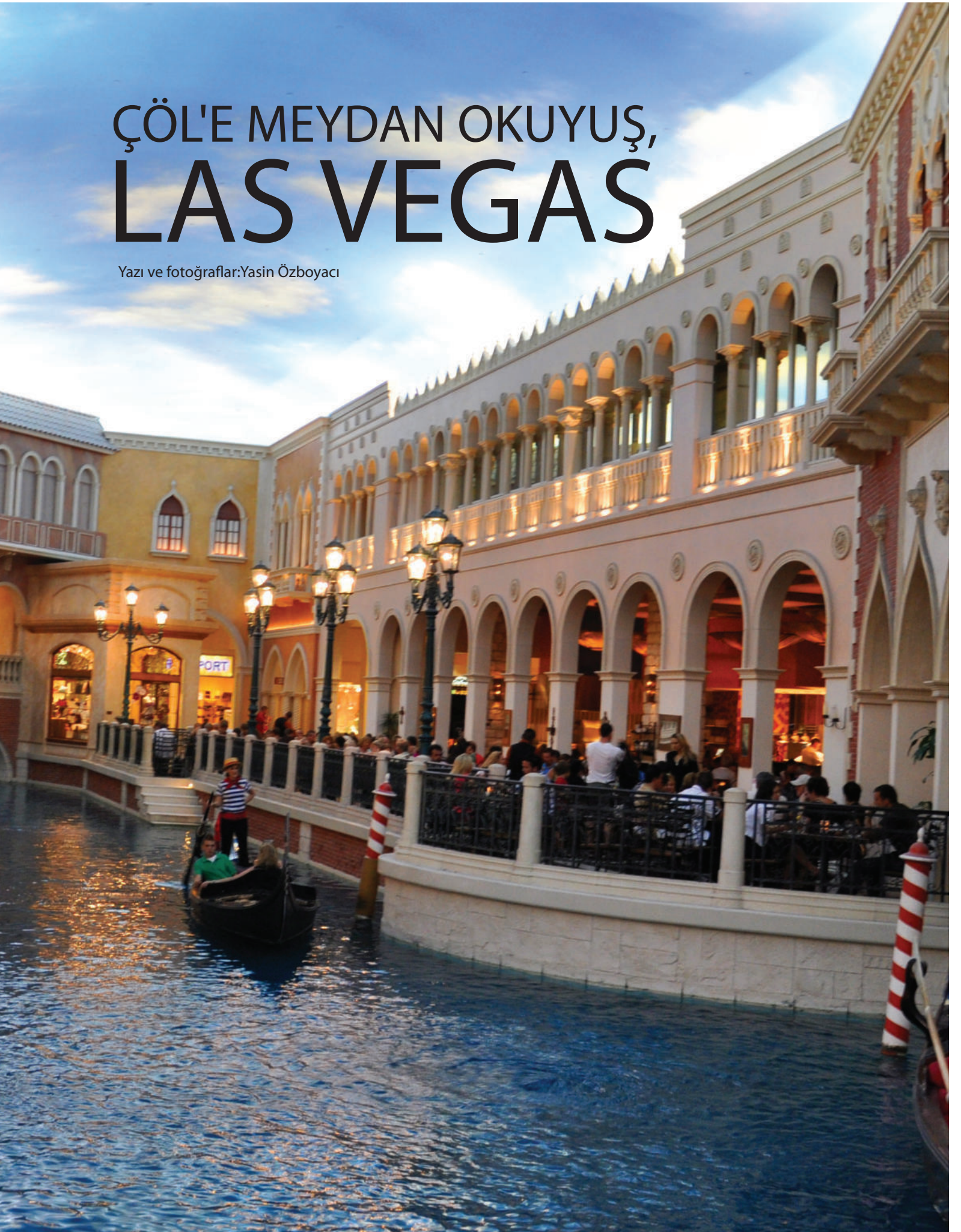

küçükbalcı®
• sarraf ve kuyumculuk

Sarraflar Yeraltı Çarşısı
No: 55 • KONYA
T. 332 350 11 16
F. 332 350 11 17

ÇÖL'E MEYDAN OKUYUŞ, LAS VEGAS

Yazı ve fotoğraflar:Yasin Özboyacı

Amerika seyahatimin son durağı olan, Nevada çölünün ortasına kurulmuş ve her mevsimde kendi nüfusundan daha fazla turist nüfusu barındıran Las Vegas'a gitmek üzere Miami havalimanındayım (MIA) .yanımda sadece fotoğraf makinem, pasaportum ve telefon hariç birçok özelliğini kullandığım akıllı telefonların ilk temsilcisi var.

Amerika'nın birçok havalimanında bulunabileceği gibi ücretsiz internetle telefonumdan kalabileceğim otellere bakıyorum. Çok ilginçtir ki mükemmel denilecek kadar devasa, büyük oteller, gezdiğim bütün şehirlerdeki kötü otellerin fiyatından daha ucuz. "Bu iste bir iş var ama hayırlısı" diyerek birkaç resim ve yorumdan ibaret bir siteden Palms Resort'dan rezervasyon yaptırdım . Daha önce hiçbir bilgisine sahip olmadığım bu

otelin tek bildiğim özelliği merkeze yakın olması. Yolculuğum 5 saatin biraz üstünde sürecekti ve gariptir ki ulaştığımda aynı ülkede olacak olmama rağmen saatimi 3 saat ileriye almam gerekecek.

Las Vegas'a gelmeden önce bir forum sitesinde "gündüz gezmenizi tavsiye etmem, çünkü çok sıcak oluyor, Las Vegas'ın bir çölün ortasına yapıldığını unutmayın " diyordu. Bende sıcaklığı seven birisi olarak kendi kendime "aman olsun sıcak olsun" demiştim, ta ki geldiğimde akşam olmasına rağmen havalima'nın kapısından çıkmamla yüzüme tokat gibi vuran çöl sıcaklığını hissedinceye kadar. Bu sıcaklığı biraz daha özümledikten sonra Las Vegas hakkındaki ilk görüşüm "İnsanoğlu'nun çöle meydan okuyuşu" oldu. Kendimi taksi durağına attım, attım ama oda ne; kurumsal-

laşmış bir taksi durağı ? Hiç kurumsal taksi durağı olur mu demeyin, eğer bekleyen yüzlerce müşterin varsa oluyormuş. İnsanlar bankalarda olduğu gibi taksiler için sıra numarası alıyor.

Her neyse,bende biraz bekledikten sonra Otel'ime doğru yoldayım.

Şehir uzaktan da olsa o kadar şaşalı görünüyor ki heyecanlanmamanın imkanı yok.

otele geldim gelmesine ama bizim alışla gelmiş otellerle alakası olmayan bir yerdeyim.Kapının önünde 1 adet Lamborgini, 2 adet Ferrari,ve 2 adet Rolls-Royce...İçeriye girince yüzlerce kumar masası, binlerce çok şık giyinişli insan, milyonlarca ışık. Burasının otel olduğuna inanmak çok zor. Yarım saat sonra o kadar kalabalığın içerisinde resepsiyona benzer bir yer

buldum ve nasıl bir tepkiyle karşılaşıcağımı bilmeden rezervasyon numaramı verdim.Evet burası benim otelim. Hala otel olduğuna zor inandığım otelin ufacık koridorlardan geçilerek gidilen yatabileceğim odama eşyalarımı bıraktım ve oteli araştırmaya başladım.

Hafta sonu olmakla beraber 3 günü 250\$ olan bu otelde 7 tane gece kulübü var ve giriş bölümlerinden bile anlaşılıyor ki her biri devasa büyüklükte.

Bu club'lere nasıl girildiğini öğrendim. Kıyafet önemli çünkü Tsörtle ve sandaletle içeriye almıyorlar. Neyse ki bende tsört ve sadaret'ten başka bir kıyafet olmamasına rağmen Salaş karizmamdan çok etkilenmiş olacaklar ki beni içeriye aldılar. İçeride iğne atsan Yere düşmez tarzında insanlar

dans ediyor. Ve burada bile her yer kumar masalarıyla dolu. Tam sıkıldım o kadar da etkileyici değilmiş derken kendimi 40-50 kişinin sığabileceği büyüklükte bir balkonda buldum. O ani asla unutamam... Kendimi ilk defa uyanık iken rüyada gibi hissettim. tüm Las Vegas ayaklarımın altında. Şehir ışıkları adeta cümbüş halindeler. Vegas manzarası gece vakti devasa yapıtları ve ışık görselleri ile o kadar ihtişamlı ki başınızı döndürüyor. Dikkatimi çeken ise burada bulunan insanlar sanki manzaranın farkında bile değil. Her biri adeta hayattan kopmuş gibi pervasızca eğleniyor. Aslında biraz kıskanmadım değil bu durumu. Bende bir müddet te olsa etrafımdakiler kadar eğlenmek istememde bu eğlencenin bas aktörünün alkol olduğunu anlayınca boş

bir heves olduğunu anladım.

Dikkatimi çeken insanların bir o kadar da sosyal ve dışa dönük olmaları. Asansör gibi nadir bulunan sessiz ortamlar da genelde insanlar birbirlerine laf atıyor. Belki de beni bir başıma ortalıkta gezindiğimi görenler acıdıkları içindir o gece bir kaç kere bu laflara maruz kaldım :) "hey dostum nasılsın? İyi Eğleniyor musun? Güzel gece, güzel kızlar..."

Ertesi gün öğle vakti, geçiştirme-lik bir kahvaltı'nın ardından Las Vegas strip'e(bütün otellerin bulunduğu cadde) gitmek üzere fotoğraf makinemi de alarak yola çıktım. Caddeyi yürüyerek gezmek niyetindeyim, gözle görebildiğim mesafeyi 25 dk da alabileceğim düşüncesiyle ötelde çıkmamla geri girmem bir oldu. Saat 13:00 ve dışar-

da çöl sıcaklığı hakim. Düşünmek için küçük bir fast food alanı hariç, kumar masalarıyla dolu lobiye döndüm. Cesaretimi topladım ve kendimi tekrar dışarı attım, olmazsa bir taksiye atlar dönerim dedim.

İlk durak İtalyan mimarisinin bütün özelliklerini taşıyan ve su gösterileriyle ünlü Bellagio otel. Daha önce belgeselini izlediğim su gösterisini izlemeyi kafama koyarak otelin botanik bahçesini gezmeye başladım. Muhteşem güzellikteki binlerce çiçeğe hayran kaldım. Bu çiçeklerin tamamı iki ayda bir yenileniyormuş. Planıma göre ilk gün otelleri gezecek, ikinci gün ise Grand Canyon'a gideceğim. Fakat otelleri bir günde gezmemin imkanı yok. Canyon ise hem uzak, hem pahalı birde sıcak eklenince gitmekten vazgeçiyorum. Oteller o kadar görkemli ki hepsi ayrı bir dünya. San ki birbirleriyle yarışmışlar ve ortaya bu muhteşemlik-

ler çıkmış. Otel diyorum ama buralar otelden öte dev gösteri, alışveriş, eğlence merkezleri. Birisi su gösterisi yapıyor, birisinde dev akvaryumlar, Ferrari koleksiyonları, kaplanların ve aslanların bulunduğu alanlar, birisinde roller coaster, diğerinde otel içine kurulmuş adeta mini bir New York Şehri bulunuyor. Sıcaklığın farkındalar ki hemen hemen her otelden diğerine direk geçişler yapılmış. Hatta bazen hangi otelde olduğunuzu karıştırabiliyorsunuz Amerika'da (kapalı-açık farketmez) sigara içilmesi yasak, Bu yasak burada bozulmuş, her yerde sigara içilebiliyor. Bu ilgimi çekiyor. Çok az uykuyla gece gündüz demeden ancak üç günde otelleri gezmeyi bitirebildim. İzlenimlerim

Bir çoğumuzun bildiği gibi Amerika'nın Fast food kültürü buraya da son derece hakim. Bunun yanında dünyanın en iyi aşçıları son derece

görmekli restaurantlar da, dünyanın hemen hemen bütün mutfaklarından en lezzetli yemeklerini burada ziyaretçilerine sunuyorlar.

hizmetten Las Vegas ta yararlanabiliyorlar
Yani burası kısaca yapay küçük bir Dünya.

Las Vegas Amerika da en az zenci görebileceğiniz şehirlerden.

Neredeyse her metre kareye bir güvenlik görevlisi düştüğü için tedirginlik yaşamayacaksınız

Bellagio Otelin büyüleyici su Show u kesinlikle görülmeli.

New York New York otelinin Casino ve alışveriş kısımları bir Harika.

Luxor oteli piramitlerden esinlenerek yapılmış ve içinde mükemmel sahne gösteriri kaçırılmamalı.

Cesesar Otelin görselini, mimarisini ve ihtişamını tek geçerim.

Eyfel kulesini görmek isteyenler Paris'e gitmeden burada isteklerini karşılayabilir,

Gondollarla Venedik kanalları arasında gezinmek isteyenler de bu

Ayrıca alışveriş yapacaklara dikkat: Burada dünyaca ünlü bütün markaların ürünlerini bulabilirsiniz ama dikkat etmeniz gereken alışveriş kültüründe bütün fiyatların KDV hariç yazılıp ödemeye gelince umduğunuzdan daha fazla para istenmesi. Ödediğiniz bu KDV leri havalimanı'ndan geri alabileceğinizi söyleyenlere iyice araştırmadan inanmayın. Çünkü benim havalimanında aldığım cevap Avrupa'da bu işlemi gerçekleştirilebileceği ama Amerika'nın bu uygulamayı yapmadığı oldu.

Gitmeyi düşünenler için çöl sıcaklarını düşünürsek mevsim olarak kış mevsiminde gitmelerini tavsiye ederim.

Sonuç olarak gitmemiş olan mimar , mühendislerin Vegas ta ki mimari ve mühendislik harikalarını görmelerini , otel işletmecilerinin bambaşka otelcilik anlayışını öğrenmeleri, herhangi bir Show dalında iş yapanların binlerce Show aktivesini seyretmelerini tavsiye ederim. kültürümüze, inançlarımıza ve hayatımıza uymadığı halde eğlence de sınır tanımayanlar içinde birçok aktivite var.

Bu arada Las Vegas ta yüzlerce kumarhanede asla saat asılmadığını biliyor muydunuz?

İnsanların saatin farkında olmalarını istemiyorlar ki ne kadar kumar oynatırlarsa o kadar kar.

Ayrıca otellerin iç kısımları genellikle gerçeğe çok yakın gökyüzü efektiyle süslenmiş. Işıklandırmalarda bir o kadar iyi olunca insanlar alış veriş yaparken zaman mefhumunun far-

kına varmıyorlar. Böylelikle alış veriş için daha fazla vakit harcıyorlar.

Vegas ın yaygın bilinen diğer adı ise Sin City (günah şehri), bu şehir için en çok kullanılan söz ise "Vegas ta yaşanan,Vegas ta kalır"

Aslında bu özelliklerini düşününce insanların sadece anlık, geçici zevklerini körüklemekte çok iyi bir oyuncu Las Vegas.

Anladım ki Amerikan rüyası bir gerçek. Özellikle Las Vegas gerçek bir rüya gibi.

Ama bize ve kültürümüze iki beden büyük bir rüya.

bizim ülkemiz,insanımızdaki muhabbet, örf ve adetlerimiz den çok daha ötede bir Dünya .

BAYILIKLER
VERİLECEKTİR

0332
346 24 44

FASTstyle®

FAST ARCHER®

FAST **WAY**®

Aykent Ayakkabıcılar Sitesi 10712. Sk. No:2 KONYA/TÜRKİYE
www.ikbalayakkabi.com - www.fastway.com.tr

Erkek için Mükemmel

KAYA'YI DANTEL GİBİ İŞLEYEN ADAM

Bu yazı çobanlık yaparken, otlakta kopan düğmesinin yerine taştan düğme yapan Murat Parlak'ın, bugün sanata dönüşen taş işlemesinin hikayesini anlatır. O halde vakit kaybetmeden, en baştan Murat Parlak'ın Öyküsünü kendinden dinleyelim.

Bugün 40 yaşında olan Murat Bey'e taşları dantel gibi işlemeye ne zaman başladığını soruyoruz başlıyor anlatmaya? "Dokuz yaşında köyün otağında koyun güdüyordum, düğmemin koptuğunu fark ettim, yerde bulduğum kırmızı bir taştan düğme yapıp diktim. Ertesi gün okulda arkadaşlarım çok beğendi, bu da benim çok hoşuma gitti" diyor. Sonrasın da gittiği bir evde gördüğü kültablasını beğenmeyip, kendisi bir tane yapmış. Daha son-

ra kasketli köylü adam heykeli olarak babasını yapmış. Onu Atatürk, kitaplarda gördüğü tarihi figürler ve çok sevdiği atlar izlemiş. Taşları dantel gibi işleyerek oluşturduğu eserleri hem çok beğenilmiş, hem de sen "put" yapıyorsun diyenler olmuş. Buna biraz içerleyen Murat Bey "Biraz soğudum ve taş işlemeye ara verdim. Fakat bir gün Mevlana Müzesi ziyaretimde, Hz Mevlana'nın da resimlerinin heykellerinin olduğunu gördüm. Rahatlayıp, tekrar aynı heyecanla taşları yonmaya başladım." diyor.

Eserlerini 15 ile 30 gün arasında tamamladığını belirten Murat Bey, akşam işten sonra ilgilenebildiği sanatını gece geç saatlere kadar sürdürüyormuş. Taşları kendi yaptığı aletlerle işleyen Murat Bey "Alet

Yazı: Julide Yıldız
Fotografılar: Salih Parlak

dediğim çatal, kaşık sapı, çivi, kırık tornavida vb. şeyler" diye ekliyor. Hanımı Raziye hanım başından beri kocasının bu uğraşını takdir etmiş ve desteklemiş.

Bugün Konya da yaşayan Murat Bey, işleyeceği taşları halen Beyören köyünden getiriyor. Taşların belli bir bölgeden çıktığını belirten Murat bey " Taşları yerin birkaç metre altından çıkartıyoruz.

Zaman zaman yer üstünde de bu taşı bulabiliyoruz ama güneşte serleşmiş yada çatlamış oluyor. Yer altındaki taşlar tam kıvamında yumuşak" diyor. kullandığı taşın Bazalt kaya barçası olduğunu da sözlerine

ekliyor.

Eserlerini görenler yüzlerce yıllık tarihi eserlerle karşılaştıklarını sanmışlar. Haklılar çünkü bizde ilk gördüğümüzde öyle sanmıştık.

En büyük hedefinin sergi açmak olduğunu belirten Murat Bey, kimi zaman ulusal televizyon ve gazetelerde kendisinden bahsedildiğini anlatıyor. İmkan verilirse eserlerini herkesle paylaşmak istediğini belirtiyor.

Bizde, hikayesinin ancak bir kısmını paylaşılabildiğimiz Murat Parlak'a başarılar diliyoruz.

HESNA®

COLLECTION

by

Necati Yılmaz
Armağan
Tekstil

The image shows three decorative, accordion-like paper structures hanging against a weathered brick wall. The top structure is red, the middle one is yellow, and the bottom one is orange. Each structure is made of many thin, pleated layers of paper, giving them a fan-like appearance. They are suspended by thin white strings. The brick wall is composed of various shades of brown and tan bricks, some with visible mortar. The lighting is bright, casting shadows of the structures onto the wall.

Görünce hepimizde başka başka
duygular uyandıran Fenerlerin
bana hissettirdikleri ve beni alıp
götürdükleri yerlerin hikayesidir
size anlatacağım...

FENERİMİN .. AYDINLATTIĞI DÜŞLER

Yazı: Semiye Güleş
Fotoğraf: Taha Palaz

Düşlerimiz kadar renkli, yalnızlıklarımız kadar özgür fenerlere yolcu oluyoruz bu kez. Çocukluğumuzun "anı Kumbarası"nda biriktirdiğimiz nadide heyecanların kapısını tıklatıyoruz.

Büyümüşlüklere aldırmayışımızın emaresi fenerler.

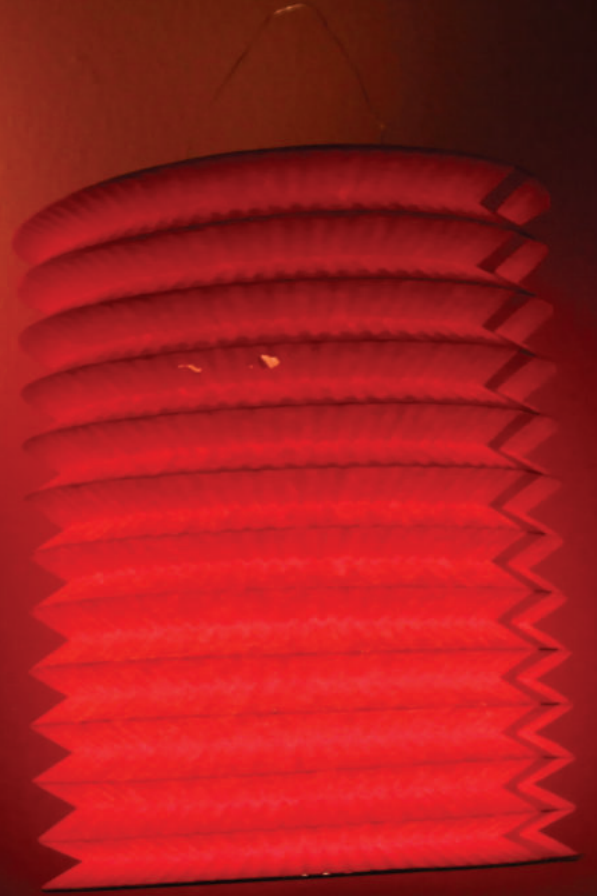
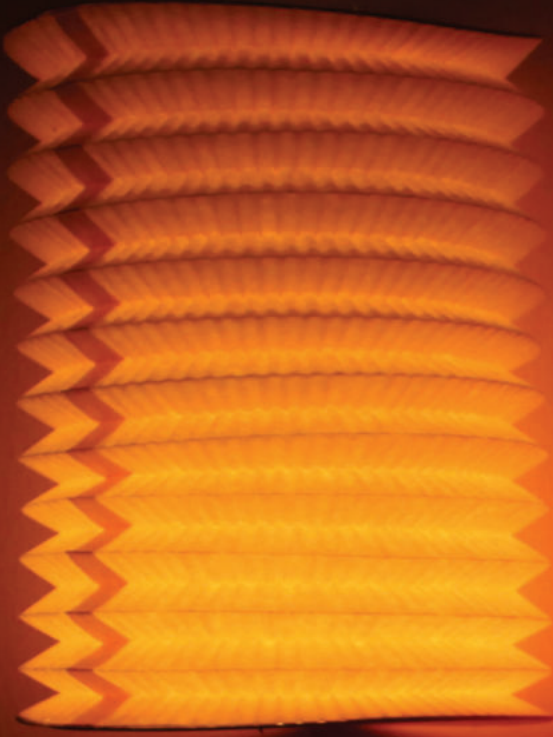
Çeşit çeşit, rengârenk...

Her birimizin ruhu gibi farklı, her birimizin sureti gibi aynı.

Bir ateş böceği ne kadar aydınlatırsa, işte o kadar aydınlatır dünyayı.

Gösterişli aydınlatmalar olması yanı sıra, içindeki mumun ateşiyle anın-

da tutuşup kül oluverecek kadar da basittir oysa. Belki de hayatlarımız gibi, içi bizi dışı sizi yakıyordur bir çırpıda. Dışarıdan bakıldığında her zorluğa göğüs geren, olgun akıllarımızın üstesinden geleceğini sandığımız, metanetli olma edalarına bürünürken; içerde küçük bir serzenişle, gemilerimizi alabora etmek için tozu dumana katan fırtınalarımızın harcını yoğururuz durmadan. İçimizle-dışımız arasındaki harp yüreğimizi yorarken, biz büyümenin verdiği mantıklılık oyunlarına alışmaya çalışırız diğer yandan. Kimlik arayışımızın mücadelesinde

Günümüzde süsleme ve kutlamalarda aksesuar olarak kullanılan fenerin Konyalı çocuklar için başka bir anlamı var.

debelenirken, en büyük yardımcımız hatıralarımızdır kuşkusuz. Bir çocuğun elinde gördüğümüz pamuk şeker, lunaparkta bir köşeye atılmış atıklarınca ya da bir ağacın dalına asılmış kâğıttan fener, beynimizin odalarında arşivlediğimiz çocukluğumuza götürmeye yeter bizi. Büyümeyişimizi sakladığımız o mahzende "dünya telaşı" gibi lahzaları idrak edemeyen, minik bir yürek oturur. Kendimizi buhranların nirvanasına çıkarttığımız her an, sıkıntıların mengesinden kurtarmak için dikilir karşımıza. Sevinçle fener alayının gelmesini beklediğimiz bir anı, mum sönmesin diye küçük bedenimizi,

heybetli rüzgâra siper etme telaşı... Çocukluğumuzun silsilesi, tasavvurlarımıza filmin şeritlerini döşerken; yüzümüzde oluşan tebessümden bihaber gözümüzü takiveririz fenerlerin ışıltısına. "Zaman- Mekân- İnsan" tamlamasının şeytan üçgeni yerine, "Hayal- Çocukluk- Umursuzluk" tamlamasının yaşam üçgeninde korunmaya alınmış buluruz, yıllanıp yorulan zihnimizi. Biz içimizin gel-gitlerini düşlerimize vura vura dinginliğe kavuştururken; feneri aydınlatan o mum da yavaşça bırakır kendini azalmışlığa.

Mum erir, ateşin harı söner, fener karanlıkla buluşup yokluğunu ilan

eder.

Kendinize bir renk seçin, sonra bir fener, ardından yeni düşler edinin. Mumu yakın ve bırakın fezaya, Nasıl olsa, yok olacaktır tüm kavramlar gibi zamanla.

Sözlükte Fener

Saydam bir maddeden yapılmış ya da böyle bir maddeyle donatılmış, içinde ışık kaynağı bulunan aydınlatma aracı.

Kültürlerde Fener

Genelde festivallerde kullanılan fenerler Çin Tayvan ve Japonya'da daha çok yaygın olarak kullanılıyor. Tayvan'da özel bir fener festivali bile

var. Asya da tapınaklarda da kullanılan fenerler kullanım yerlerine göre şekil almış ve sınıflandırılmış. Özellikle gece gökyüzüne bırakılan fenerler festivallerin gözdesi. Polonya'da Guinness rekorlar kitabına girmek için 11 kişi aynı anda gökyüzüne fenerler bıraktılar ve gök yüzü alev toplarıyla doldu.

Batıda daha çok Noel'de kullanılan fenerler Çin topları olarak ta anılıyor.

Bizde Fener

Günümüzde süsleme ve kutlamalarda aksesuar olarak kullanılan fenerin Konyalı çocuklar için başka bir anlamı var.

Daha çok Konyamız'da kutlanan şiv-

lilik üç ayların başlangıcının ve Regaip kandilinin müjdecisidir. Dünyanın değişik coğrafyalarında farklı kültürel kutlamalara sahne olan Üç Aylar'ın başlangıcı Konya'da sadece ibadetle mükellef yetişkinler için değil, çocuklar için de heyecanla beklenen bir zamandır. Üç Ayları ipe çeken çocuklar için o gün, Ramazan Bayramı'na kadar sürecektir mutluluk kervanının başlangıcıdır. "Regaip Kandili günü sabahı, sabah namazından sonra mahalledeki üç ile on beş yaş arasındaki kız erkek çocukları sokak başlarında toplanarak ilk kapıdan başlamak üzere kapıları birer birer çalarak açılmasını beklerler, kapı açılması biraz gecikti mi hep bir ağızdan ve tempo ile şu maniye söylemeye başlarlar. "Şivli şivli şişirmiş/Ergen oğlan pişirmiş/İki çörek bir börek/Bize, namazlık gerek"

İşte bu sabahın gecesinde Regaip Kandilinin müjdecisi olan fener alayı şehri ıslı ıslı aydınlatırken özellikle çocukların neşesi görülmeye değer. Ellerindeki rengarenk, körüklü, silindirik, küresel kağıt fenerlerle birlikte sokaklara akın eden çocuklar fener alayı ateşleri etrafından çeşitli oyunlar oynar..Neredeyse Konya'nın her mahallesinde yakılan fener alayı ateşleri şehrin havasını değiştirir.. Neyse ki bu gelenek Konyamız da halen yaşatılıyor.

Tarihte Fener

Fener İnsanlar tarafından çok eski zamanlardan beri kullanılmaktadır. Avrupa'da bilhassa 16. yüzyıldan itibaren evlerin merdivenleri, sofalar, odalar, güzel fenerlerle donatılmış, daha sonraları özel binaların bahçe ve içleri bunlarla süslenmiştir. Fenerlerin içinde önceleri mum ya-

kılırdı. Yanıcı yağlara batırılan fitillerin yakılması esasına dayalı fenerler de vardı.

Anadolu'da sokak lambalarının olmadığı, 20. yüzyıl başlarına kadar, her yerde yaygın olarak fenerin çeşitli tipleri kullanılmıştır. Bekçilerin, yatsı namazına gidenlerin, gezmek için çıkanların, yangına koşanların kullandıkları lambalar, yüzyıllarca insanlara faydalı olmuştur. Ramazan günlerinde, bayramlarda ve mühim günlerde önemli yerler geceleri fenerlerle süslenirdi. İstanbul'un fethinde gemilerde ve surların tarafında fenerlerle yapılan şenlikler Bizanslıları dehşete düşürmüş, gece yarısında hepsinin âniden aynı anda söndürülmesi halkı panik içinde kilişlere koşturmuştur.

Eski zamanlarda yine sokaklarda gezerken el-feneri taşılırdı. Bu çeşit el-fenerlerinin muşambalı ve camlı olmak üzere iki çeşidi vardı. Muşambalı el-fenerleri körüklü bir boru şeklinde olup, katlanarak kapanır ve istenildiği zaman kolaylıkla açılırdı. Bunlara İşkembe feneri de denilmiştir. Muşamba fenerlerin dâire şeklinde olan alt ve üst kısımları pirinç veya gümüşten kabartma işlemelerle süslenirdi. Camlı fenerlerin bugün için de kullanılan elektrik, havagazı, gaz yağıyla yanan çeşitleri vardır.

Teşekkür

Vitrinlerin de ki Fenerleri bize veren Konya Kulesite AVM, Faik Sönmez mağazasına Teşekkürlerimizle...

Amacı aynı, ruhu farklı...
Same goal, different soul...

By **Savasan**

tahtalı'dan akdeniz'e: dağlardan denize bakmak

Dünyanın en uzun ikinci, Avrupa'nın en uzun Teleferiği ile Tahtalı Dağı'nın zirvesine çıkmak heyecan verici bir serüven. Dört yıl aradan sonra, Antalya'nın Kemer ilçesinden teleferik istasyonuna doğru bindiğim minibüs aheste giderken yol kenarlarında onlarca farklı renkte çiçek görüyorum. Yaz mevsiminin kavurucu sıcaklarına kalmadan baharda buralarda olmak, Akdeniz florasının en canlı zamanlarını görme imkanı veriyor.

Yazı ve Fotoğraflar: Yrd. Doç. Dr. Muammer Ulutürk

"Antik çağda adı "Solyma" olan Tahtalı Dağından ilk söz eden antik yazar Homeros'tur. Onun anlatımına göre Tanrı Poseidon, Aithioposlulara yaptığı bir ziyaretten dönerken Solyma Dağı'na geldiğinde, düşmanı olduğu Odysseus'un tekrar denize açılmakta olduğunu fark eder. Amacı Truva Savaşı sonrası ülkesine dönmek isteyen Odysseus'a mani olmaktır. Phaselis önünde deniz karışır; dalgalar birkaç gemi yüksekliğine ulaşsa da Odysseus, bu tehlikeden de kurtulmayı başarır. Homeros bu olayı bize şu sözlerle aktarır:

"Yanık Yüzlüler ülkesinden geri dönen Poseidon o ara gördü onu Solyma Dağları'nın tepesinden, ilişti gözüne denizde yüzen sal, yeri sarsan tanrı öfkelenildi yüreğinde

adamakıllı, söylendi kendi kendine, sallaya sallaya başını: "Odysseus için verilmiş kararı tanrılar ben Yanık Yüzlülerdeyken değiştirdiler demek! Phaiak'ların toprağına yanasacak neredeyse, orda kurtulacak başına gelen belalardan. Ama ben daha bir sürü bela getirebilirim onun başına".

Yine Homeros bölgedeki Solymler halkından söz ederken Likyalıların kendilerinin atası saydıkları efsanevi kahraman Bellerophontes'in Solymlerle sürdürdüğü savaşları anlatır: Bellerophontes tanrıların isteğine uydu ve azgın Chimaira'yı bir anda yere serdi. Sonra ünlü Solymler'le savaştı. Girdiği savaşların bu en çetiniydi". Antik coğrafyacı Strabon'un kitabında Tahtalı Dağı'nın adı, Phaselis kentini anlatırken geçer: "Korykos'tan sonra Phaselis Gölü ve

söz edilmeye değer üç limana sahip Phaselis kenti gelir.

Bu kentin üzerinde Solyma Dağı yükselir. Tahtalı, antik çağda "Tanrılar Dağı" olarak isimlendirilmiş. Mitoloji'de "Olympos" olarak bilinen Tahtalı, Antalya ile Finike arasında Beydağları Milli Parkı'nın en yüksek ikinci dağı. "Olympos dağ kenti M.Ö. II. yüzyılda refah dönemini yaşamış, M.Ö. 1. yüzyılın başlarında da bölgede egemen olan korsanların başı Zeniketes'e başkentlik yapmış. Romalıların doğu Akdeniz'i korsanlardan temizlemek amacıyla denizden yapılan bu harekâta Zeniketes, Roma Donanması ile baş edemeyince intihar etme yolunu seçmiş.

Zaten ulaşımı zor olan Olympos dağ kenti, Zeniketes'in ölümü ile terk edilerek, kentin 4 km güneyindeki kentin limanı olan Korykos'a taşınmış. Böylece eski Korykos Limanı, Olympos kentinin yerini almış. Olympos antik kentinin, Musa Dağı eteklerinde kurulmuş olan asıl Olympos kentinin devamı olduğu ancak son yıllarda yapılan araştırmalar sonucunda ortaya çıkmış. Bölgede bulunan yazıt ve sikkelere bakıldığında bir zamanlar bu yörede yaşayan halkın Solymos adında efsanevi bir kahramanı ataları olarak kabul ettikleri ve en yüksek tanrı olarak Zeus Solymeus'a taptıkları anlaşılmış. Hatta yapılan araştırmalar Zeus

Solymeus'un Luvi-Hitit diline dayandığı ve hava tanrısı ile özdeş olduğu ve taptıkları tanrıların "Tanrılar Dağı" Olympos'ta değil, Solyma Dağı'nda oturduğunu göstermektedir. Tahtalı Dağı'nın batı eteklerinde, Beycik ile Üçoluk Yaylası arasında deniz seviyesinden 1500 m yükseklikte bir mevkide Roma dönemine ait bir yol kalıntısı mevcut. Özenle inşa edilmiş olan 2,30-2,50 m genişlikte olan bu döşeme yol 1-1,50 m yüksekliğe varan ve büyük taşlardan oluşan duvarlarla desteklenmiş. Bu yolunun büyük bir bölümü zamanımızda yol yapımında ortadan kalkmıştır. Tahtalı Dağı'nın eteklerinde yetişen güllerin İlkçağ'da ünlü olduklarını Plinius'un "Phaselis'in zambakları övgüye layık bulunur" cümlesinden öğreniyoruz. Tahtalı Dağı etekle-

rinde yetişen güllerin Phaselis'te işlenerek ticari bir ürün olarak satıldığından tarih kitapları söz eder." (kaynak: Hüseyin Çimrin; <http://wowturkey.com/forum/viewtopic.php?t=43123&start=5>) İsviçreli bir firmanın büyük zahmetlerle yaptığı anlaşılan yüksek emniyetli bu muazzam teleferiğin alt (biniş) istasyonu denizden 726 metre yükseklikte. Çam ormanları arasındaki ilk istasyon harika bir manzaraya sahip. 80 kişi kapasiteli teleferik 4 taşıyıcı direk ile 2365 metre yükseklikteki zirveye ulaştırıyor. Tahtalı Dağı, Ocak-Nisan arası karlarla kaplı zirvesinden Akdeniz'e doğru dünyanın en güzel doğa koruma alanları üzerinden sarp kayalıklar, sedir ormanları ve gözünüz ilişirse vahşi hayvanlar görmeye imkan sağlı-

yor. Finike'den Side'ye uzayıp giden sahil şeridi, yeşil farklı tonlarını sisin gizemiyle örtüyor kimi zaman. Sedir ormanları iki bin metrenin üzerinde dağları adeta kaplamış. Karlı tepeler zirveye uzaklardan görülüyor bahar aylarında.

Yaz döneminde her sabah 09:00 akşam 19:00 arası, saat başı ve buçuklarda zirveye hareket eden teleferikle 10 dakikalık heyecanlı bir yolculuk yapılabiliyor. Zirvede büyük bir tesis mevcut. İkinci katında bir alakart restoran ve bir kafe bulunuyor. Bütün güzellikleri ise teras kata çıkarak temaşa ediyorsunuz. Tesisin arka tarafından dağların düzlüklerinde kalan yaylalar ve uçsuz bucaksız dağ silsileleri görülüyor. Beydağları'nın zirvelerine dokunacak kadar yakınsınız adeta. Buradan

Tunçdağı (2649 m.), Bakırtepe (2547 m.) ve Antalya'nın en yüksek tepesi olan Kızlarsivrisi (3070 m.) rahatlıkla görülebiliyor. Terastan kıyıya bakıldığında üç adalar, Tekirova, Çamyuva ve Kemer, Phaselis, Olympos, Porto Ceneviz Limanı ve Adrasan Koyu'na kadar olan sahil kuş bakışı görünüyor. Öğle sonrası gitmişseniz bulut kümeleri ayağınızın altında kalıyor. Dünyanın en uzun yamaç paraşüt uçuşu da buradan yapılıyor. Yükseklik korkusu olanlar için teleferiğin yükseklik farkının 1639 metre olduğunu belirtmemde fayda var. "Sea to Sky" sloganına yakışan bir serüvenin içinde olmak, deniz kenarından kısa bir kaçış planınızla mümkün. Alternatif günübirlik seçenek arayan tatilci ve gezginler için de son derece ideal.

HASAN KULU

Rusya - Brezilya - Avusturya
Romanya Plywood

İnşaatlık ve Doğramalık Kereste
Fınnlı Masif Çam ve Kayın Parke
Fınnlı Taban Lambri Döşeme Tahtası
İthal OSB ve PLYWOOD
İthal Laminant Parke - Isıl İşlem
Ahşap Palet ve Sandık
İthal Kamelyalık Kereste - F. Joint
Lamine Profil ve Panel

HASAN KULU

0332 248 91 84 - 248 30 95

Ağaç İşleri Sanayi Kırımlı Sokak No:47 42300 Selçuklu - Konya

www.hasankulu.com - info@hasankulu.com

Faks: 0332 249 31 76

TRABZON'DA BİR KAYA MANSTIRI SÜMELA

Yazı ve fotoğraflar: Dr. Enver Uzun

Yolunuz Karadeniz'e düştüğünde mutlaka uğramanız gereken güzide mekânlardan birisi Trabzon'un güneyindeki "Sümela(Meryemana) Manastırı'dır. Söz konusu manastıra sizi çekip getiren pek çok neden vardır. Tarihin derinliklerinden kopup gelen bir mirasın son tanıkları sizi selamlamak için sabırsızdır. Sümela, Trabzon ve çevresinde bulunan manastırların içerisinde en ünlüsüdür. Bu sihirli mekâna ulaşabilmek adına arşınlayacağınız 63 kilometrelik yol boyunca dünyanın hiçbir yerinde görme şansını bulamayacağınız doğa güzellikleri, pek çok tarihi kalıntıları da görme şansınız olacaktır. Piksides Deresi (Mačka Deresi) boyunca bir tarafta suyun mavisi, di-

ğer tarafta doğanın yeşili ve üstte masmavi gökyüzünün büyüleyici atmosferinde uzanırsınız.

İlk soluğu Mačka'da alır, tavşankanı çayınızı yudumlayıp dinlenirken, diğer taraftan bir an önce manastır yolculuğuna kaldığınız yerden devam etmek istersiniz. Vira bismillah deyip kalkarsınız yeni maceralara atılmak adına. Çok geçmeden İsviçre Alplerini dahi kışkandıracak Meryemana Vadisi'ne ulaşırsınız. İlk karşılaştığınız manzara büyümlü bir şekilde yorgunluğunuzu size unutturur. İnersiniz araçlarınızdan zira yolculuk sona ermiş, kalan kilometreleri yaya olarak tamamlamalısınız. Merhaba der sizlere dondurma satıcıları ya da mısır pişirenler. Daya-

namazsınız kurnadan şarıldayarak akan buz gibi soğuk yayla suyunun cazibesine. Eğilir avuçlayarak kana kana içersiniz. Başınızı kaldırdığınızda gökteki yıldızların akşamdan yeryüzüne fırlattığı kos koca mızraklar misaligökyüzü ile birleşen sakız ağaçlarının büyüleyici egzotik havasıyla şaşırsınız. Ona eşlik eder birkaç kilometre aşağıdan coşkuyla akan derenin şarılıtsı. Okşar yanaklarınızı, dalgalandırır saçlarınızı özgürce serin serin esen rüzgâr. İnşili çıkışlı yollar büyüleyici atmosfer karşısında size yorgunluğunuzu hissettirmez. Zevk ve heyecan verir yol kenarındaki amatör kemençecilerin kıvrak havaları. Nihayet onca yorgunluğu çekmiş olmanıza gerçek-

ten değer bir manzara ile yüzleşirsiniz. Hemen hemen 1200 m. rakımlı bir noktada ve vadinin dibinde akan suyun 300 metre kadar yükseğinde, dimdik denilebilecek kadar sarp bir yamacın ortalarında oldukça geniş ve yüksek bir mağara, daha doğrusu bir kovuk bu manastırın özünü teşkil etmiştir.

Bu karşı konulmaz merak sizi Theodosios dönemine (375-395) getirip çıkarır. Barnabas ve yeğeni Sophronios adlı Atinalı iki keşişin Atina'daki Putperest halktan sıkılarak, rüyalarında gördükleri Meryem adına Trabzon'a gelerek sarp, ulaşılması çok zor olan bu kayalara manastır inşa ettiklerini; İmparator Anastasios döneminde (491-518) yeni yapı-

ların manastıra eklendiğini ve İmparator Justinian'ın (527-518) bu dini kompleksi yeniden restore ettirdiği bilgisıyla tarihin derinliklerine büyümlü bir sefer gerçekleştirirsiniz.

Bununla yetinmeyecek olursanız efsanevi manastırı yakın tarihlerde arar ve yöreyi gezmiş olan seyyahların not defterlerine göz atmak durumunda kalırsınız ki, bunlardan bir İngiliz yazarının gözlemlerine göre manastır binasının uçurumdaki kemerler dahil yedi kat olduğunu, esas mesken kısmı dört sıra pencereye sahip olup, üstte de bir galeri uzandığını, boydan boya içinde tek sıra halinde her katta sekizer oda olduğu anlatısını okursunuz.

Manastırın mimarisi karşısında şaşkınlığınızı gizleyemezsiniz. Koca bir kayanın böğrüne inşa edilmiş olan bu tarihi binayı günümüz şartlarında bile inşa etmek zor iken asırlarca

öteye giden bir zaman diliminde söz konusu kompleksin inşası karşısında aklınıza gelebilecek tek şey susmaktır. Zira Yapılışından, günümüze kadar takip ettiği serüvendenden, sunak ve ziyaret yerlerinden, kutsallığından, 13. Yüzyıla ait freskleri karşısında bildiklerinizi de unutursunuz. Tüm enerjinizi bu efsanevi binaya odaklırsınız. Manastıra adını vermiş IV. Yüzyıla ait olduğu ifade edilen Kara Meryem İkonası canlanır gözlerinizin önünde. Hz. Yunus'un bir balık tarafından yutulması olayını ifade eden fresk karşısında konuşmaya zaten gerek olmayacaktır. Böylesi efsanevi bir bina olur da söylencesi olmaz mı? Efsaneye göre Meryem Ana'ya ait bu resim, İsa'nın Havarilerinden Lukas tarafından yapılmış, bir zaman sonra Atina'ya geçmiş fakat Theodosius zamanında resim kendiliğinden buradan ayrıl-

mak istemiş, bir gün melekler tarafından gökte uçurularak Trabzon dağlarındaki bu kovuğa getirilip bir taşın üzerine bırakılmıştır. Tam bu sıralarda Atina'dan Trabzon'a gelen Barnabas ve Sophronios adlarında iki keşiş de bu ücra dağın ıssız yamacında bu resmi bulmuşlardır. Nihayetinde de resmin bırakıldığı yere manevi değerine atfen söz konusu manastır inşa edilmiştir.

Kara Meryem ikonası ile ilgili söylenince o kadar büyüleyicidir ki, Gürcü resim sanatında, XII. yüzyılda sanat âleminde Siyah Madonna ismi altında tanınan birtakım Meryem ikonalarının yapıldığı ve yayıldığı aklınıza bile gelmez. Hatta Hristiyanlık yayıldıktan sonra burasının belirlenemeyen bir tarihte bir keşiş inzivargahı haline getirildiği de düşüncenizden yok olup gider.

Tarih kitapları da sizleri mutlu et-

mek için altın varaklarını cömertçe sizlere açar. Özgürce solgun yaprakları karıştırırken Ortodokslar için çok önemli olan bu tarihi mekânın önemi binaen önemli gün ve toplanmaların burada yapıldığını, Trabzon Komnenos İmparatoru Alexios'un 1361 yılındaki bir güneş tutulmasını burada izlediğini, Trabzon'un 1916 yılında Ruslar tarafından işgali sırasında söz konusu mekânın sığınak olarak görev gördüğünü ve nihayet 2010 yılında da resmen kiliseye dönüştürüldüğünü öğrenirsiniz. Hatta Yavuz Sultan Selim (1512-1520)'in manastıra iki şamdan hediye ettiğini, Murat ve I. Selim'in manastıra değişik hediyeler verdiğini, II. Mehmed'in de manastırın haklarını tanıdığını, Sümela Manastırı'nın onsekizinci yüzyılda Voyvodaların himayesinde birçok kısımları yeniden restore edildiğini, Ignatios adında

bir başpiskoposun 1749'da duvarların bütün satırlarını yeniden fresklerle süslettirdiğinden haberdar olursunuz.

Batı tarafında kapalı bir ahşap kapı sizi meraklandırır. Gizlemek ister kendi sırlarını. Zira yüzyıllar boyu bazı yangınlara, soygun ve talanlara şahit olmuştur. İstemez sizlerin o yoğun huzur ve mutluluğunuzun bozulmasını. Yine merakla dalarsınız tarih kitaplarının altın renkli sayfalarına not düşülmüştür öylesine; manastırın eskiden bir kataloğunun yapılmış olduğunu, XVII-XVIII. yüzyıllara ait çeşitli elyazmalarından 66 tanesinin Ankara Müzesinde, içinde minyatürler olan ve 150 kadar değişik baskı kitap ile birlikte Bizans eseri olan dörtincilin İstanbul'da Ayasofya Müzesi'nde, manastıra

ait "Gül'lü Meryem" olarak adlandırılan ikonanın İrlanda'da Dublin'de National Gallery'de, Manastıra ait başka bir Meryem ikonasının Oxford'da bir özel koleksiyonda, altın kaplama, asma ve tavus kuşu süslemeli sunak kapısının Oxford Ashmolean Müzesi'nde saklanmakta olduğunu okuyunca hüzünlenirsiniz. Ancak geride kalan fresk ve harika mimari ve doğa güzellikleriyle avunursunuz.

Mevcut güzellikler karşısında hüzününüz uzun soluklu olmaz, istesenez de olamaz. Ovit Dağı'ndan kopup gelen ferahlatıcı rüzgâr, manastırı kaplamış olan yeşil yaprakların hışırtısı, bin bir çeşit çiçeğin ıtrı buna engel olur. Göz kapaklarınızı kapayınca süzülürsünüz hayalinizde aşağıda çağlayan derenin hışırtısı

eşliğinde uçarsınız bir kartal misali yeşil örtünün üzerinde özgürce. Kendinize geldiğinizde bedeninizde yorgunluktan hiçbir şey kalmaz. Karşıdan süzülüp giden güneşi Nemrut'tan sonra sadece burada çok güzel izleyebilirsiniz. Yavaş yavaş inersiniz yontma taş merdivenleri ziyaretçilerin meraklı anlatılarına davetsiz kulak misafiri olarak. Yaşam için bir sevinç, gelecek adına bir ümit yeşerir kalbinizde. İnersiniz manastırın alt kısmında, dere kenarındaki dinlenme tesislerine. Alabalık ile giderirsiniz açlığınızı, yudumlarsınız üzerine acı Türk kahvesini. Belki de şansınız yaver gider, karşılaşırsınız karacaların ahu gözleriyle. Mest olur kalbiniz, unutmak istemezsiniz o anı. Bu nedenle iştahla dokunursunuz makinenizin deklan-

şörüne. O kadar çekilecek güzellikler, yazılacak notlar var ki, geri dönmek istemezsiniz bu tarihi mekân ve bin bir rengi ihtiva eden milli parktan. Kulaklarını oynatır karacalar yaban güllerinin arasından yine bekleriz der gibisinden. Belki bir kez daha yudumlarsınız buz gibi yayla suyunu, ya da yöreye özgü ayrandan. Belki de cezp eder sizi Hamsiköy'ün sütlacı, atıştırırsınız lezzetle bir kâse sütlaç. Son bir kez nefesinizi doyasya çeker boşaltırsınız. Her seferinde biraz daha gençleştiğinizi görürsünüz. Gezi sonrasında ya da gelecekte eş dostlarınıza, yakın arkadaşlarınıza gururla gösterirsiniz günün hatırası çektiğiniz resimleri.

Markanız Ne Kadar Değerli?

...biz de öyle düşünmüştük!

TÜM MASA ÜSTÜ YAYINCILIK
PROFESYONEL FOTOĞRAFÇILIK
KURUMSAL KİMLİK
GRAFİK-TASARIM HİZMETLERİMİZLE
MARKANIZA **DEĞER** KATARIZ!

Değer Medya İletişim Ltd. Şti.
İstanbul Cad. No.2 Palms Residence D.4 Göktürk / İSTANBUL
Tel-Faks: 0212.322 90 70 bilgi@degermedya.com

UMUTLAR VE PRANGALAR

Yazı ve fotoğraflar: Derya Uzun

Şimdiden yeni bir gezi için sabırsızca sayfaları çevirmenizi istemiyorum, yazıma başlamadan önce söylemek istedim, sonra nereye geldik biz diye hayal kırıklığı yaşamayın. Bu gezimiz renkli sokaklar, tarihi restoranlar, yemyeşil parlar, çiçekler, alışveriş merkezleri, eğlence kulüpleri vs. den oldukça uzak. Hayat ne tuhaf dimi, gezdik, yedik, içtik, eğlendik, gördük şimdi de öyle bir yere getiriyorum ki sizleri bu yaşadıklarınızın hiç birini bulma şansınız yok! Pasaport, vize işlemlerine de gerek yok, paranız olmasa da olur, tek yapmanız gereken suç işlemek. Ama öyle çalın çırpın, hırsızlık yapın, adam öldürün de demiyorum hiç zahmet etmeyin sadece düşünün yeter. Bu ne şimdi ya dediğinizi duyuyorum ama öyle, düşünmekte bir suçluluk, nasıl mı?

Hemen yanı başınızda sahipsiz hayatlar, değer gözetilmemiş gençlikler, suçlarla kirlenmiş demir parmaklıklar, dertlerin ve pişmanlıkların köşkü olan, adı hüznün ve idamlarla anılan Ankara'daki bir yere, Ulucanlar Cezaevine (Ulucanlar Cezaevi Müze, Kültür ve Sanat Merkezi) götürüyorum sizleri.

Kalemleri kırılmış, on/on beşli yıllara ve daha fazlasına mahkûm edilmiş, sevinçleri derinlere inmiş olan insanların olduğu bir yer düşünün. Mahkûm ne demek, kimlere denir bir fikri olan var mı? Hayatın onlara küstüğü, kapıların onlara açılmadığı, masumiyet ve yılları kendilerine dost bilen, parmaklıkların arasından güneşin gülümsediği ve umutlarını dirilttiği, doldurdukları günlüğlerin bittiği ama yıllarının bitmediği, titreyen elleri ile gözyaşlarını silen,

gençlikleri koğuşlarda gezinen, pişmanlıkları dudaklarında sayıklayan, gözlerinden umut kırıntıları eksik olmayan, soğuk duvarlar arasında özgürlük kazanında pişme umuduyla yaşayan insanlara deniliyor mahkûm. Mahkûm olmak kolay ama yükümlülüklerini yaşamak zor. Ben ne kadar mahkûm olmasam da, proje kapsamında aylarca içinde kaldığım bu soğuk, karanlıkların arasında pişmanlık ve öfkelerle süslenmiş, hazmedebildiği kadar hayatları içine alıp toplayan koğuşları hala unutamıyorum. Bu projede ki görevim, faaliyet süresi boyunca burada kalan mahkûmların duvarlara, avlulara ve birçok yere yapmış oldukları duvar resimleri ve yazıları aslına uygun restore etmektir. Her şey bir tarafa benim için katlanılması zor ve bir o kadar acı bir tecrü-

beydi diyebilirim. Tabi her koğuşun ağası olmak ta ayrı bir duyguydu bunu da inkâr edemiyordum. Her sabah sessiz, ürkütücü ve yalnız bir güne merhaba demek. Ardından ismi bile unutulmuş bir mahkûmun duvara betimlediği boyaları dökülmüş ve yok olmaya yüz tutmuş bir resimle baş başayım. Resimleri restore ederken, bir taraftan da düşünmekten kendimi alamıyorum. Eğitimi bile almamış bu insanlar, öyle renkler ve kompozisyonlar oluşturup resimlemişler ki, fırsatları olsa ve onca yıl burada kalmak zorunda olmasalardı şimdi belki de Türk sanatında onlar da kendilerine bir yer bulabilirdi. Sabahın erken saatlerinde başladığım mesai saatim akşam 19.00- 20.00 gibi sonlanıyordu. Ardından, önceden kadınlar koğuşu olarak kullanılan fakat şu an restoran olan binada

akşam yemeğinin ardından koğuş ağasının ranzasında soluğu alıyordum. İsmi ağa yoksa ranza aynı ranza, tek fark duvarında asılan post sanırım. Bu süreç 4., 5., 6. koğuşlar ve avluların restorasyonu bitene kadar böyle devam etti. Bir gün akşam vakti 5. Koğuşun avluya çıktım ve çömelip sırtımı duvara yasladım. Şöyle bir baktım gökyüzüne ve dedim ki benim burada ne işim var. Sonrada kendimi şanslı hissettim, neden mi? Çünkü tarihin yazdığı, sabır taşının dinlediği, duvarların yol gösterdiği, demir parmaklıkların yılları söylediği o insanların olduğu yerdeyim.

Bir gün sevgili babam ben çalışırken arıyor, nasılsın kızım la başlayan cümle neredesin ne yapıyorsun la devam ederken bendeki cevap; iyiyim babacığım cezaevindeyim.

Karşı taraftan gelen tepki; Haaaaa! Efendim? Kim? Nerde? Sen? Eee doğal yani, düşünsenize adamcağızın halini. Nerde ilginç ve buram buram macera kokan bir iş varsa, kızı orda. Şimdiye kadar ki çalışmalarım cephanelik, hastane, çocuk polikliniklerinde yakalıyordum bu sefer cezaevi ağır gelmişti sanırım :(Neyse sonra proje kapsamında bir çalışma olduğundan bahsettim de içi rahat etti. Ardından da 'Ya kızım ne zaman arasam tuhaf tuhaf yerdesin bir gün de Topkapı Sarayı, Dolmabahçe Sarayındayım, çalışıyorum.' de be yahuuuuuu demesin mi :) Sonra bir isteğin varımıyla sonlanan telefon konuşmamız. Ya cezaevinde insan ne ister ki, tabi ki de temiz çamaşır :(

Müze, Ulucanlar cezaevinde yapılan yoğun restorasyon çalışmaları sonu-

cun da tamamlandı ve ziyarete açıldı. Bu restorasyonda birlikte çalışan kurumlar: Adalet Bakanlığı, Altındağ Belediyesi, Ankara Barosu ve Mimarlar Odasıdır.

Cezaevi Yapı Kompleksi, cezaevi olarak kullanılmaya başlandığı 1925 yılından boşaltıldığı 2006 yılına kadar Türkiye Cumhuriyeti'nin geçirdiği birçok döneme tanıklık etmiş ve ortak hafızalarda yer etmiş, Cumhuriyet tarihi açısından önemli bir yapı grubudur.

Ulucanlar Cezaevi, Ankara'da 1920 li ve 1930'lu yıllarda ki hızlı yapılaşma sürecinde inşa edilen kamusal yapılardan biridir.

Ulucanların bir Cezaevi olarak inşa edilme kararı, 1924 yılında Charlottenburglu Carl ChistopherLoercher (Almanya'nın önemli şehir plancıla-

rından- Ankara'nın ilk şehir planını yapan kişi) tarafından oluşturulan Ankara Eski Şehir Planına dayanarak alınmıştır. Loercher'e göre, planlama alanının sınırında kalan arazinin, plan dışındaki tarım arazileriyle ilişkisi burayı cezaevi inşası için elverişli kılmıştır. Plan raporunda bu durum: "Özellikle etrafında sürülecek arazi ve tarlaların olması mahpusları faydalı bir çalışmaya sevk etmek ve çalışma ile ıslah olmalarını sağlamak ve topluma tekrar kazandırmak için mahallenin meskûn ilişkisi uygun görülmüştür." şeklinde açıklanmıştır. Cumhuriyetimizin kuruluş yıllarında inşa edilen bir yapı olması, Ulucanlar Cezaevi'ne değer katan, Cezaevi'nin tarihi, kültürel ve sosyolojik anlamda önemini artıran bir husustur.

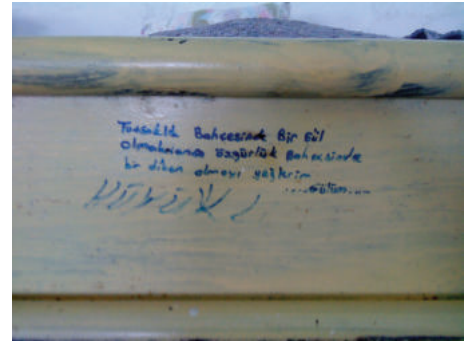
İlk açılışını takiben: "Cebeci Tevkifhanesi, Cebeci Umumi Hapishanesi,

Cebeci Sivil Cezaevi, Ankara Merkez Kapalı Cezaevi olarak kullanılmış ve son olarak Ulucanlar Cezaevi olarak kullanılıyor iken, Sincan cezaevinin açılması nedeniyle, 1 Temmuz 2006 tarihinde kapatılmıştır. 2006 yılına kadar, tam 81 yıl boyunca insanların içinde hapis edildiği, çok zor günler geçirdiği, infaz edildiği, ana babaların kapısında günlerce haber beklediği soğuk ve karanlık bir hapisane olarak hafızalarda yer edindi. Açık bulunduğu, 81 yıllık süreçte Türk siyasi tarihindeki pek çok ünlü kişi, burada, bir süre cezalarının infazı için bulunmuşlar. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Necdet Adalı, Mustafa Pehlivanoglu, Erdal Eren, Fikri Arkan, Ali Bülent Okran. Ayrıca koğuşların yakılması, isyanları, çekilen sinema filmleri de, ünlü konukları kadar önem kazanmıştır.

Ulucanlar, Cezaevi olarak kullanıldığı 1925-2006 yılları arasında Türkiye Cumhuriyeti'nin yakın tarihindeki birçok önemli döneme yakından tanıklık etmiş, medya, sanat, edebiyat ve siyaset dünyasından pek çok tanınmış ismin yolu Ulucanlar'dan geçmiştir. Bülent Ecevit, Osman Bölükbaşı, Yılmaz Güney, Muhsin Yazıcıoğlu, Metin Toker, İskilipli Atıf Hoca, Deniz Gezmiş, Nazım Hikmet, Necip Fazıl Kısakürek, Hüseyin Üzmez ve daha birçok kişi.

2006 yılının Ağustos ayında, Sincan'da yeni cezaevi kampüsünün tamamlanmasıyla birlikte boşaltılma kararı alınan Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi Altındağ Belediyesi'ne devredilmiş ve belediye tarafından şimdiki Ulucanlar Cezaevi Müzesi'ne dönüştürülmüştür. Tüm hazırlıklar bitirildiğinde, Ulucanlar

Cezaevi Müzesi, 17 Haziran 2011 tarihinde ziyarete açılmıştır.

Buradaki çalışma sürecim son bulunduğu anda özgürlüğün ve yaşamın gerçek tadını daha iyi hissettim.

Çalışmalar tamamlandığına göre ve artık cezaevi olarak kullanılmadığına da sizleri ikna ettikten sonra içeriye girelim artık. Önce karanlık bir koridordan ilerliyoruz ve sonra "Adnan Menderes Bulvarı" ve ardından Hilton olarak isimlendirilen, 9 ve 10 numaralı koğuşların bulunduğu bölüme varıyoruz. Bu koğuşlarda, 7-8 kişinin kalmış olması bir lüks. Çünkü diğer koğuşlarda, 60-70 yatak kapasitesi olmasına rağmen, çoğu kez, 100-120 kişi kaldığı oluyormuş. Burada, çelik merdivenlerden üst kata çıkıyoruz ve karşılıklı iki koğuş görüyoruz. Bu koğuşlar, çok büyük değil. Ancak her iki koğuşunda pen-

cereleri şehir manzaralı ve güneş tamamen içeriye giriyor. Zaten, bu nedenle bu koğuşa "Hilton koğuşları" ismi verilmiş. Buradan, çelik merdivenle tekrar aşağıya indiğimizde, zemin katta, yine karşılıklı iki koğuş bulunuyor. Bu arada ne kadar resepsiyonu ve bol yıldız olmasa da Hilton da da kalmışlığım var yani ;) Bu Hilton koğuşlarında, bir zamanlar farklı dönemlerde, Bülent Ecevit, Nazım Hikmet, Osman Bölükbaşı kalmışlar.

Hilton koğuşlarını gezdikten sonra, hemen yan tarafta farklı bir bölüm sizleri bekliyor. Buraya girdiğiniz anda fonda verilen işkence çeken insanların seslerini duyunca tüylerinizin hazır ol vaziyetinde dikilmemesi mümkün değil. Bu arada, müzenin bir kısım bölümünde sergilenen balmumu heykellerden

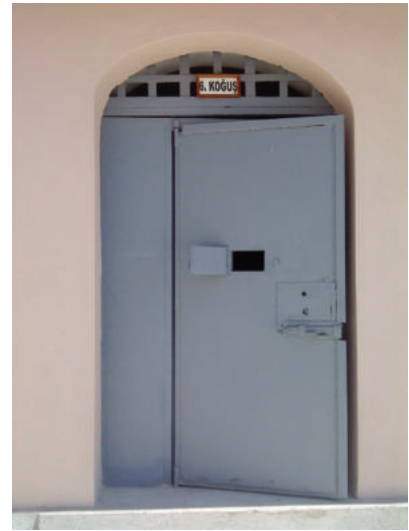

söz etmek istiyorum. Bu balmumu heykeller yurtdışında yaptırılmıştır. Mahkûm ve gardiyanları betimleyen bu heykellerde, yüzlerindeki acı dolu ifadelerden, sakal ve ellerdeki tüylere kadar hiçbir detay unutulmamış. Yapımı 4 ay süren 22 heykel, Çin'den önce gemiyle İstanbul'a oradan da Eylül ayında cezaevine getirildi. Bu kapsamda Ulucanlar'da yatan tanınmış simaların da balmumu heykellerinin yapılması konusunda çalışmalar yürütülüyormuş. Bir zamanlar cezaevi faal iken, burada ağır ceza mahkûmlarının cezaları infaz ediliyormuş. Yani bir anlamda tecrit odalarında. Tecrit odası; cezaevlerine şüpheli olarak getirilmiş tutukluların cezası kesinleşinceye kadar bekletilip, cezası kesinleştikten sonra, ilgili yerlere gönderilmek üzere barındırıldıkları veya cezası

tamamen kesinleşip, hücre cezasına çarptırılmış kişilerin kaldıkları bölümlerdir.

Gezimize devam ediyoruz. Buradan sonra önce havalandırma avluları ve sonra koğuşlar olan bölümlere geçiyoruz. Her koğuşun önünde avlusu bulunuyor. Devamında 4 ve 5 numaralı koğuşları ziyaret edebilirsiniz.

Çalıştığım süre içerisinde dikkatimi çeken bir şey olmuştu ve bunun cevabını bir türlü öğrenememiştim ta ki bir gün zamanında burada düşünce suçluluğundan yatmış ve ataması olmasına rağmen görevine başlayamamış Güzel Sanatlar mezunu bir abiyle tanışıyorum. Sanki uzun zaman aynı koğuşu paylaşmışçasına dertleşiyoruz. Konuşma arasında, kimi koğuşların duvarlarındaki bombenin sebebini soruyorum. İşte

cevap; o dönemde kaçmak için tüneller kazılıyor ve artan toprak avluya taşınmıyor tabii çünkü o kadar toprağın fark edilmemesi mümkün olmayacağından, kazı esnasında çıkartılan toprak duvara sıva ediliyor. Bu arada bu bombeli duvarlar ranzaların arkasında kalıyor, girişte dikkat çekmiyor. Gezi sırasında dikkatinizi çekecektir, koğuşların içinde bulunan soba içine 3-4 kişi sığabilecek büyüklükte. Bu konu hakkında da şöyle bir deneyiminden bahsetti; mahkûmiyet sırasında yemeğin yanında verilen ekmekler, ortadan bölündüğünde içi çiğ olduğu için yumurta gibi akıyormuş. Mahkûmlar da bu çiğ hamuru beze yapıp, tandıra hamur çalar gibi sobaya yapıştırarak pişirip yiyorlarmış.

Şeftali sokağından sonra 6 numaralı koğuşta'yız. Burası en kapsamlı

koğuş olarak hazırlanmıştır. Hemen girişte fotoğraflar ve mahkûmların mektupları var. İçeride ise; Yılmaz Güney'in kravatı, Bülent Ecevit'in şapkası, idam edilen Mehmet Pehlivanoğlu'nun kardeşine yazdığı mektup, ayakkabısı ve takım elbiseleri, Deniz Gezmiş'in hırkası, kendi el yazısı ile tuttuğu "Roma Hukuku" ders notları, sigarası, kibriti ve üzerinden çıkan madeni paralar, Yusuf Aslan'ın kaşkolü, Hüseyin İnan'ın idamının ardından üzerinden kesilerek çıkarılan fanilas, Muhsin Yazıcıoğlu'nun namaz takkesi, secadesi, süveteri gibi kişisel eşyaları görmek mümkün. Ayrıca yine bu bölümde bir piyano ve sinema film makinesi dikkati çekiyor. Film makinesi, mahkûmların belirli zamanlarda film ve eğitici programlar izlemesi amacıyla kullanılmış. Piyano neyin

nesi diyorsanız, söylenenlere göre Atatürk bu piyanoyu, cezaevinde yatan bir mahkûm çocuğa hediye etmiş.

Ancak, cezaevi tarihi süreç içinde 2 kez yangın geçirdiği için, pek çok belgeye ulaşılammıştır. Yalnızca, burada yatan eski mahkûmlar, görev yapan görevliler ve idam edilenlerin geride kalan yakınlarında bulunan bilgi ve belgeler ve kişisel eşyalar, burada sergilenmek üzere toplanmıştır.

Koşuğlara girildiğinde karşınıza bağlama çalan, sigara içen, çay demleyen mahkûmların heykelleri çıkıyor. Mahkûmların dolap üstlerine yapıştırdığı resimlerden, duvarlara yazdıkları yazılara ve ayakkabılarına kadar tüm ince detaylar sizleri bekliyor. Duvarlar arasında dolaşırken karşınıza birçok duvar yazısı çık-

maktadır. Bunlardan birisi de şöyle; "Zincir soğuk, zindan yaş. Belki biraz üşürüz. Hele başım zindanlardan çıksın da görüşürüz."

Buradan çıktıktan sonra, 4 tane disiplin hücreleri yani zindan bölümünden geçiyorsunuz. Burası da toplum içinde yüz kızartıcı suç işlemiş ve koğuşunda kendisine verilen ihtarları ve uyarıları dinlemeyen mahkûmların atıldığı yerlerdir.

Diğer yanda ise çalıştığım dönemde her gün üzerimde ürperti uyandıran İskilipli Mehmet Atif Hoca'yla başlayarak toplam 17 kişinin idamının gerçekleştiği "darağacı" denilen ve idam cezalarının infaz edildiği yer. Bu darağacı daha önce "Ulu Kavak" adıyla anılan ağacın önündeyken, günümüzde aynı ağacın arkasına yerleştirilmiştir. Proje görevlileri, 2004'te idam cezasının kaldırılma-

sına dikkat çekmek amacıyla sehpa-
yı bir hücreye yerleştirdi ve üzerine
"Türkiye'de idam cezası 2004 yılında
kaldırılmıştır." şeklinde bu cezanın uy-
gulanmadığına dair yazı asılmıştır.

İdam sehpasının hemen arkasında-
ki odalar kapalı görüş odası olarak
kullanılmış. Buranın diğer tarafında
kütüphaneyi görebilirsiniz. Müze kü-
tüphanesi, Türkiye'nin demokrasi mü-
cadelesinin unutulmaz isimlerinin yaz-
mış olduğu kitaplar, çeşitli dönemlere
ait önemli yayınlar, dönemin aktörle-
rinin mahkeme kayıtları, mahkûmiyet
tutanakları ile günümüzde bulunması
çok güç olan yayınların ilk baskıları ile
tarihi bir arşiv niteliği taşıyor.

Müzedeki açık bulunduğu dönemler-
de birçok film de çekilmiş. Bunlardan
özellikle "Uçurtmayı Vurmasınlar" adlı
film hala unutulmayanlar arasındadır.
Diğer bir unutulmayan şey ise sabır
mahpusuna düşen, yârini aşkın der-

yasına bırakan, öfkesinin en hasını du-
varlara çalan, parmaklıkları kalbine ka-
patan, sonunda o sehpanın üzerinde
yer alan ve aldığı son nefeste; "Millet
sağ olsun, vatan payidar olsun" diyerek
sandalyeye oturan ve ayağa kalkması
hatırlatılınca güler; "Daha evvel asıl-
madığım için bilmiyorum. Yalnız dü-
ğümü arkaya getirin" diyen Nail Bey
gibi nice insanımızın söylediği sözler.
Ulucanlar Cezaevi Müzesi, Cezae-
vi Müzeciliği alanında içerik olarak
Türkiye'de bir ilk olma özelliğini taşı-
ması ile birlikte, Ankara'nın da ilk Şehir
Müzesi'dir.

Biraz acı, biraz hüznü dolu bir yazı
oldu biliyorum ama bildiğim diğer bir
hususla bütün bunların yaşandığı bir
ülkede olduğumuz. Takipte kalın...

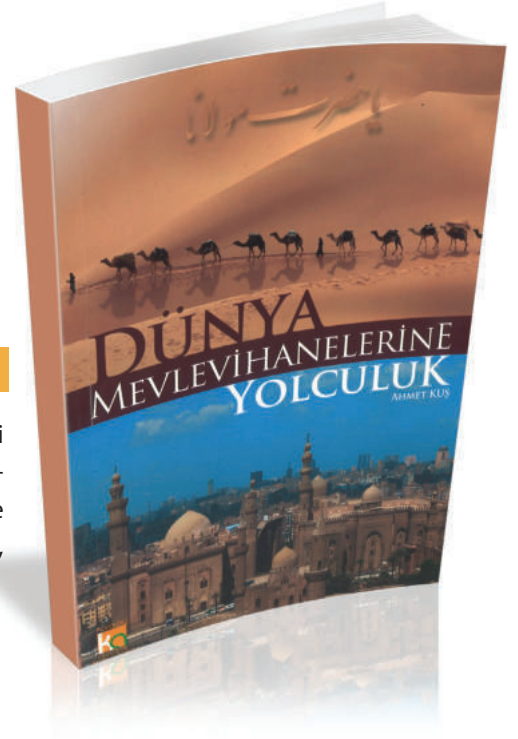
YAVAŞ ŞEHİR

Yavaş Şehir isimli bu kitap "Sürdürülebilirlik ve Şehir Pazarlaması Ekseninde Yavaş Şehir"i anlatmaya odaklanmıştır. Bu alanda birçok kitap bulunuyor ancak Mete Sezgin ve Şafak Ünüvar'ın şehri ele alış biçimi farklı. Bu farklılık yavaş şehir felsefesinden geliyor, yavaşça acele etmeye değiniyor. Bugünün ve geleceğin sağladığı imkanlar sayesinde, geçmişin mirasından ve birikiminden faydalanmayı anlatıyor. Kitap Çizgi Kitapevi tarafından yayımlanmış. 0 332 353 62 65

DÜNYA MEVLEVİHANELERİNE YOLCULUK

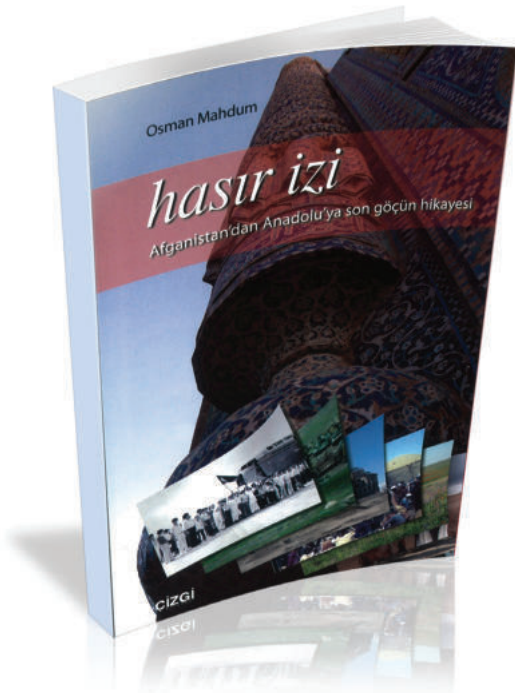
Kaynak Akademi Yayınları tarafından okurlara sunulan kitap, Dünya da ki Mevlevihaneleri hakkında bilgiler veriyor. Aynı zamanda anlatılan mevlevihanelerin fotoğraflarının da bulunduğu kitap, Ahmet Kuş Tarafından kaleme alınmış. Kitap da ki fotoğraflar ise Ahmet Kuş, Fevzi Şimşek, İbrahim Divarcı, Umut Yavuz'a ait. Kaliteli kâğıt, baskı ve fotoğraflarıyla kitap arşivlik. Kaynak Akademi Yayınları 0332 342 58 44

HASIR İZİ

Hasır izi Afganistan'dan Anadolu'ya son göçün hikayesini anlatıyor. Yazar Osman Mahdum Afganistan'dan, Pakistan'a oradan da Anadolu'ya kadar olan zorlu göç yolculuğunu anlatıyor. Gerçekten ilginç anekdotların bulunduğu kitap, okuyucuya ilginç bir yolculuk hikayesi sunuyor. Yazar halen Türkiye de gazeteci olarak çalışmaktadır.

Kitap Çizgi Kitapevi tarafından yayımlanmış 0332 353 62 65

MARKA KOZMETİĞİ

MARKANIZ DÜZENLİ VE DOĞRU BAKIM İSTER.

DKC WORKSHOP'A GELİN, SIZE ÖZEL ÜRÜNLERİMİZ HAKKINDA BİLGİ ALIN.
REKLAM AJANLIĞINDA BAŞKA BİR BAKIŞ İLE TANIŞIN.